

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/831

z dnia 14 kwietnia 2026 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien szklanych ciągłych („GFR”) pochodzących z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) 17 lutego 2025 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu produktów z włókien szklanych ciągłych („GFR”) pochodzących z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii („państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 3 stycznia 2025 r. przez Glass Fibre Europe („GFE”) („skarżący”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją produktów z włókien szklanych ciągłych („GFR”) w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2025/890 („rozporządzenie w sprawie rejestracji”) Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem⁽³⁾.

1.3. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze państw, których dotyczy postępowanie, znanych importerów, użytkowników, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowanymi stronami, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu produktów z włókien szklanych ciągłych („GFR”) pochodzących z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii (Dz.U. C, C/2025/1135, 17.2.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/1135/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/890 z dnia 15 maja 2025 r. poddające rejestracji przywóz produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii (Dz.U. L, 2025/890, 16.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/890/oj).

1.4. Uwagi dotyczące wszczęcia

- (6) Rząd Egiptu twierdził, że wszczęcie dochodzenia nie było zgodne z wymogami art. 5.3 i 5.4 porozumienia antydumpingowego WTO. W szczególności Egipt stwierdził, że w skardze brakowało wystarczających, dokładnych i odpowiednich dowodów uzasadniających wszczęcie dochodzenia, jak wymaga art. 5.3 porozumienia antydumpingowego. Egipt twierdził ponadto, że w skardze nie wskazano w przejrzysty sposób popierających ją producentów krajowych i nie przedstawiono odpowiednich, nieopatrzonych klauzulą poufności streszczeń kluczowych informacji, co uniemożliwiło zainteresowanym stronom skuteczne korzystanie z prawa do obrony i zweryfikowanie, czy spełniony został wymóg dotyczący legitymacji procesowej określony w art. 5.4 porozumienia antydumpingowego. Ponadto Egipt sprzeciwił się temu, co uznał za nadmierne wykorzystanie wniosków dotyczących poufności, argumentując, że podważyło to przejrzystość oraz możliwość znaczącego udziału w dochodzeniu na etapie wszczęcia postępowania. Egipt wyraził również obawy dotyczące ryzyka zastosowania podwójnych środków zaradczych, zauważając, że wywóz z Egiptu jest już objęty cłami wyrównawczymi oraz że wszczęcie równoległego postępowania antydumpingowego może skutkować nakładaniem się środków sprzecznie z zasadami WTO.
- (7) W ramach analizy skargi i zgodnie z art. 5.4 porozumienia antydumpingowego służby Komisji przeprowadziły szczegółowe badanie przed wszczęciem postępowania. W tym celu skontaktowano się ze wszystkimi producentami unijnymi wymienionymi w skardze oraz znanymi Komisji przed wszczęciem postępowania i uwzględniono ich przy obliczaniu reprezentatywności skarżących. Obliczenia te opierały się na ilościach wyprodukowanego produktu objętego postępowaniem przedstawionych w indywidualnych zgłoszeniach tych producentów i stowarzyszeń producentów oraz na informacjach zawartych w skardze, która zawiera również informacje na temat całkowitej produkcji unijnej. W związku z tym na etapie wszczęcia postępowania stwierdzono, że warunki określone w art. 5.4 porozumienia antydumpingowego zostały spełnione. W związku z tym argument rządu Egiptu odrzucono.
- (8) Komisja uznała, że wersja skargi udostępniona do wglądu zainteresowanym stronom zawiera wszystkie istotne dowody oraz miarodajne niepoufne streszczenia danych, które zostały objęte poufnym traktowaniem w celu umożliwienia zainteresowanym stronom skorzystania z prawa do obrony w trakcie całego postępowania. W każdym razie skarżący przedstawił miarodajne streszczenie treści części skargi objętych klauzulą poufności. Informacje zawarte w załącznikach do skargi objętych poufnym traktowaniem należały do tych kategorii. Skarżący przedstawił również miarodajne streszczenie informacji zawartych w załącznikach do skargi objętych poufnym traktowaniem, tak „aby umożliwić zrozumienie istoty informacji poufnych” zainteresowanym stronom, jak określono w art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument rządu Egiptu odrzucono.
- (9) Aby uniknąć wprowadzenia podwójnych środków zaradczych, w przypadku zastosowania jednocześnie środków antydumpingowych i wyrównawczych Komisja odlicza od rzeczywistego cła antydumpingowego kwotę subsydiowania już skompensowaną przez środki wyrównawcze (subsidia eksportowe). Nie występuje zatem ryzyko podwójnego liczenia. W związku z tym argument odrzucono.
- (10) Rząd Egiptu zakwestionował zarzuty, że przywóz GFR z Egiptu wyrządził szkodę przemysłowi Unii, argumentując, że wnioski były nieaktualne i wybiórcze. Odrzucił on argumenty dotyczące przeniesienia produkcji do innych państw wyłącznie w celu obejścia cła. Egipt twierdził również, że w skardze brakuje kompleksowej analizy innych czynników mających wpływ na unijny rynek, takich jak koszty produkcji i wahania cen surowców. Dane wskazują, że egipskie ceny eksportowe były zgodne z tendencjami rynkowymi, co przeczy twierdzeniom o agresywnej strategii cenowej. Wielkość przywozu zmniejszyła się w latach 2021–2023, co podważa twierdzenie o znaczącym wpływie na rynek. Rząd Egiptu twierdził, że niewielkie zmiany cen w Unii nie wskazywały na znaczące zniżanie cen i odzwierciedlały normalne warunki rynkowe, a nie szkodę spowodowaną przywozem. Twierdził, że owe czynniki świadczą o tym, iż skarga nie zawiera obiektywnych dowodów wymaganych na mocy porozumienia antydumpingowego WTO.
- (11) Wbrew twierdzeniom rządu Egiptu Komisja stwierdziła, że w skardze przedstawiono wystarczające dowody wykazujące, w jaki sposób przywóz produktów z włókien szklanych z Egiptu wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii. Ponadto kompleksowa analiza rynku zawarta w skardze wzmocniła związek między przywozem z Egiptu a szkodą poniesioną przez przemysł Unii, zgodnie z wymogami określonymi w przepisach WTO. Ponadto w skardze przedstawiono wystarczające dowody wykazujące, że przywóz z Egiptu spowodował znaczne podcięcie cenowe oraz znaczne tłumienie i zaniżanie cen w przemyśle Unii. Wspomniany spadek wielkości przywozu z Egiptu uznano za tymczasowy, ponieważ w skardze przedstawiono szerszy kontekst popytu, który nie zmniejsza wpływu przywozu z Egiptu. W związku z tym argument odrzucono.

- (12) Rząd Egiptu zakwestionował zawartą w skardze analizę szkody, twierdząc, że nie spełniła ona wymogów art. 3.4 i 3.5 porozumienia antydumpingowego WTO, pomijając szereg czynników ekonomicznych. Argumentował on, że w skardze brakowało analizy wydajności, wynagrodzeń, zwrotu z inwestycji, przepływów środków pieniężnych, zdolności do pozyskania kapitału, zapasów i ogólnego wzrostu przemysłu, niezbędnej do pełnego określenia szkody. Ponadto rząd Egiptu wskazał, że analiza wskaźników gospodarczych, takich jak produkcja, wykorzystanie mocy produkcyjnych, rentowność i zatrudnienie, była myląca i niekompletna. Podkreślił, że czynniki takie jak globalne pogorszenie koniunktury i zwiększona konkurencja ze strony innych państw miały wpływ na przemysł Unii, a nie tylko na przywóz z Egiptu. Ponadto argumentował, że spadek udziału Unii w rynku był minimalny i nie wskazywał na znaczną szkodę, ponieważ odzwierciedlał szerszą dynamikę rynku, w tym zmniejszony przywóz z innych państw trzecich, który został uzupełniony przez przywóz z Egiptu, co jest zgodne z wymogami art. 3.5 dotyczącymi rozróżnienia przyczyn szkody.
- (13) Komisja nie zgodziła się z argumentami rządu Egiptu. W skardze przedstawiono wystarczające dowody wykazujące negatywny wpływ przywozu z Egiptu na przemysł Unii. Obejmowała ona kompleksową analizę wskaźników gospodarczych, takich jak poziomy produkcji, wykorzystanie mocy produkcyjnych i rentowność i wyraźnie pokazywała, w jakim stopniu negatywnie wpłynął na nie napływ taniego przywozu towarów z Egiptu. Wbrew twierdzeniom Egiptu skarga zawierała wystarczające dowody na to, że spadki te nie wynikały wyłącznie z zewnętrznych warunków gospodarczych, ale były bezpośrednio związane z agresywnymi strategiami cenowymi dotyczącymi przywozu. Szczegółowe dowody zawarte w skardze były zgodne z wymogami WTO i potwierdzały związek przyczynowy między przywozem z Egiptu a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii, uzasadniając potrzebę wprowadzenia środków antydumpingowych. W związku z tym argument rządu Egiptu odrzucono.
- (14) HELM AG, importer unijny, w imieniu 4 innych użytkowników unijnych („HELM”), argumentował, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w wyniku przywozu GFR z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że wyniki przemysłu w 2024 r. odzwierciedlały stabilizację po wyjątkowych wynikach uzyskanych w latach 2021–2022 i nie wskazywały na istotną szkodę. Utrata udziału w rynku w okresie od 2023 r. do pierwszej połowy 2024 r. wyniosła jedynie 1 %. Ponadto kluczowe wskaźniki, takie jak sprzedaż eksportowa, która wzrosła o 29 % w okresie od 2021 r. do połowy 2024 r., oraz znaczne inwestycje dokonane przez przemysł Unii w latach 2021–2023 sugerowały konkurencyjność i dobrą kondycję finansową. Pomimo niewielkiego zmniejszenia mocy produkcyjnych w 2023 r. ze względu na zamknięcie zakładów wykorzystanie mocy produkcyjnych utrzymywało się na stabilnym poziomie, a poziomy zapasów znacznie spadły. Przedsiębiorstwo HELM podkreśliło, że czynniki te świadczą o powrocie do normalnych warunków funkcjonowania, a nie o istotnej szkodzie.
- (15) Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo HELM słusznie wskazało, iż nie wszystkie wskaźniki szkody odnotowały spadki w okresie badanym. W rzeczywistości niektóre wskaźniki, takie jak wywóz, który zwiększył się o 33 % między 2021 r. a OD, oraz inwestycje, które były znaczne w latach 2021–2023, wykazywały wzrost. Ich poprawa nie równoważy jednak negatywnych trendów zaobserwowanych w odniesieniu do podstawowych wskaźników istotnych dla oceny szkody. W szczególności wielkość sprzedaży na wolnym rynku unijnym spadła o 15 %, udział w rynku spadł z 47 % w 2021 r. do 40 % w OD, produkcja spadła o 14 %, a rentowność pozostała ujemna w trzech z czterech lat okresu badanego. Komisja przypomina, że zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia podstawowego nie jest konieczne, aby wszystkie wskaźniki szkody uległy pogorszeniu w celu ustalenia istotnej szkody, o ile dowody jako całość wykazują szkodę. Ponadto pogorszenie sytuacji przemysłu Unii zbiegło się w czasie ze wzrostem wielkości i spadkiem cen przywozu towarów po cenach dumpingowych z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii. Przywóz ten wywierał silną presję cenową, co doprowadziło do podcięcia cenowego i znacznego tłumienia cen, a tym samym do powstania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. W związku z powyższym stwierdzenie HELM zostało odrzucone.
- (16) CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L. („CPIC w Bahrajnie”) argumentowało, że nie należy stosować docelowych danych liczbowych dotyczących rentowności z 2016 r., ponieważ nie są one reprezentatywne dla typowych poziomów rentowności, lecz należy ustalić docelowy poziom rentowności na podstawie rzeczywistych warunków gospodarczych, które panowały w okresie badanym. Ponadto przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie opowiedziało się za oparciem analizy na rzeczywistych cenach eksportowych, a nie na cenach konstruowanych do celów obliczeń podcięcia cenowego lub zaniżania cen, aby dokładnie ocenić wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny na rynku krajowym, zapewniając sprawiedliwy proces dochodzenia.

- (17) Komisja zauważyła, że wykorzystanie docelowych danych liczbowych dotyczących rentowności z 2016 r. stanowi punkt odniesienia dla zrozumienia możliwych do osiągnięcia poziomów rentowności w warunkach uczciwej konkurencji, ponieważ na warunki gospodarcze w późniejszych latach wpływ miał przywóz towarów po cenach dumpingowych. Chociaż przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie zasugerowało skorzystanie z rzeczywistych cen eksportowych do celów analizy, takie podejście mogłoby nie w pełni uwzględniać zakłócenia spowodowane tym tanim przywozem do Unii. W związku z tym ceny konstruowane mogłyby służyć jako użyteczne narzędzie oceny wartości godziwej, zwłaszcza skoro na rzeczywiste ceny rynkowe mogą mieć wpływ czynniki zewnętrzne. W związku z tym argument CPIC odrzucono.
- (18) Przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie odparło zawarte w skardze zarzuty, że grupa CPIC wykorzystuje swój zakład w Bahrajnie do obejścia ograniczeń w handlu nałożonych na przywóz GFR z Chin, uznając je zarówno za nieistotne z prawnego punktu widzenia, jak i za niezgodne ze stanem faktycznym. Podkreśliło ono, że jego przejście było częścią długoterminowej strategii globalnej, niezwiązanej z żadnymi systemami obchodzenia środków, ponieważ pierwsze rozmowy rozpoczęły się w 2007 r., na długo przed wprowadzeniem jakichkolwiek środków antydumpingowych na przywóz GFR z Chin w 2011 r. Przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie podkreśliło poprawę efektywności operacyjnej i pozycji na rynku jako dowód jego zaangażowania na rzecz rzeczywistego rozwoju działalności gospodarczej, a nie unikania unijnych ograniczeń w handlu. Ponadto odrzuciło ono argumenty dotyczące korzystania z subsydiów, zauważając, że jego działalność jest finansowana ze środków prywatnych bez pomocy państwa. Przedsiębiorstwo to wyjaśniło, że domniemane korzyści płynące z inicjatywy Pasa i Szlaku nie były poparte dowodami, biorąc pod uwagę, że jego przejście nastąpiło na długo przed zawarciem odpowiedniego protokołu ustaleń z 2018 r. Ponadto przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie argumentowało, że zarzuty dotyczące subsydiowania są nieistotne dla dochodzeń antydumpingowych, ponieważ takie zarzuty należy rozpatrywać w ramach odrębnych skarg antysubsydyjnych, i zwróciło się o odrzucenie wszelkich wniosków o dostosowania w obliczeniach dumpingu i zaniżania cen ze względu na brak podstawy prawnej.
- (19) Komisja przyjęła do wiadomości uwagi dotyczące subsydiowania i obchodzenia środków, ale uznała, że argumenty te nie wchodziły w zakres obecnego dochodzenia.
- (20) Przedsiębiorstwa HELM, CPIC w Bahrajnie i Sekretariat Techniczny ds. Przeciwdziałania Szkodliwym Praktykom w Handlu Międzynarodowym Rady Współpracy Państw Zatoki („RWPZ-TSAIP”) argumentowali na etapie wszczęcia postępowania, że domniemana szkoda dla przemysłu Unii nie jest spowodowana głównie przywozem GFR z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii. Przedsiębiorstwo HELM podkreśliło, że czynniki zewnętrzne, takie jak zmiany popytu, w szczególności podczas pandemii COVID-19 i po jej zakończeniu, wzrost kosztów energii ze względu na zależność Unii od przywozu z Rosji oraz znaczne inwestycje przemysłu, są głównymi czynnikami przyczyniającymi się do jakiegokolwiek domniemanej szkody. Przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie zwróciło uwagę na niewielki udział Bahrajnu w rynku Unii wynoszący 2–3 %, przez co mało prawdopodobne jest, aby przywóz ten miał znaczący wpływ na przemysł Unii. Twierdzi ono, że czynniki wewnętrzne i zewnętrzne, takie jak rosnące koszty energii i pracy, inflacja, spadek popytu krajowego oraz konkurencja ze strony Chin i Egiptu, mają większy wpływ. Obie strony twierdzą, że nieefektywność i decyzje strategiczne przemysłu Unii, wraz ze stabilizującym popytem na rynku, odgrywają bardziej znaczącą rolę w przeciwdziałaniu wyzwaniom stojącym przed przemysłem niż przywóz z tych trzech państw.
- (21) Komisja uznała, że przedstawiony przez przedsiębiorstwa HELM, CPIC w Bahrajnie oraz RWPZ-TSAIP argument, że za trudności, z jakimi mierzy się przemysł Unii, odpowiadają inne czynniki, nie jest w stanie osłabić związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą. Dowody przedstawione w skardze wskazują na istnienie marginesów dumpingu powyżej poziomu *de minimis* w przypadku Bahrajnu oraz na to, że przywóz ten stanowi część kumulacji przyczyniającej się do szkody poniesionej przez przemysł Unii, utrzymując tym samym rzeczywisty i istotny związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Wszystkie inne znane czynniki, które mogą mieć wpływ na sytuację przemysłu Unii, przeanalizowano szczegółowo w sekcji 5.2 niniejszego rozporządzenia. W związku z tym argumenty HELM AG, CPIC w Bahrajnie i RWPZ-TSAIP odrzucono.
- (22) Przedsiębiorstwo HELM twierdziło na etapie wszczęcia postępowania, że ocena wpływu przywozu z innych państw trzecich jest wybiórcza oraz chybiona, ponieważ nie odzwierciedla dokładnie roli innych znaczących dostawców, takich jak Indie. Mimo że Indie są jednym z największych dostawców GFR do Unii, w analizie pominięto wkład Indii, co zniekształciło jej wyniki. Podobnie według przedsiębiorstwa HELM skarżący niedostatecznie uwzględnia wpływ przywozu z Turcji, błędnie przypisując jego skutki przywozowi z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii. Pomimo znacznego wzrostu przywozu zarówno z Indii, jak i Turcji, w skardze skoncentrowano się wyłącznie na udziałach w rynku tych trzech wyżej wymienionych państw, co doprowadziło do niepełnej i wprowadzającej w błąd analizy.

- (23) W odpowiedzi na argument, że w swojej analizie Komisja powinna uwzględnić przywóz z innych państw trzecich, takich jak Chiny, Indie i Turcja, Komisja utrzymuje, że przywóz ten nie osłabia związku przyczynowego między domniemaną szkodą dla przemysłu Unii a przywozem z państw, których dotyczy postępowanie. Chociaż przywóz z Chin rzeczywiście przyczynił się do powstania szkody, nie zmniejsza to wpływu, jaki przywóz z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii wywiera na przemysł Unii. Jednocześnie dokonano przeglądu środków antidumpingowych i wyrównawczych obowiązujących w odniesieniu do przywozu z Chin i 25 listopada 2025 r.⁽⁴⁾ weszły w życie zwiększone środki mające na celu usunięcie szkody spowodowanej przywozem towarów po cenach dumpingowych z Chin. Co się tyczy Turcji – chociaż jej przywóz wzrósł w okresie badanym, to wpływ na niego ma również napływ tańszego przywozu z Egiptu i Bahrajnu, który może zakłócać rynek turecki. Na podstawie publicznie dostępnych informacji⁽⁵⁾ 19 lipca 2025 r. tureckie Ministerstwo Handlu wprowadziło środki antidumpingowe na GFR pochodzące z Egiptu i Bahrajnu. Ponadto w odniesieniu do twierdzeń HELM dotyczących znacznego przywozu GFR z Indii Komisja zauważa, że dane liczbowe przedstawione przez Helm nie są poparte dowodami. Według Eurostatu wielkość przywozu GFR z Indii do Unii w 2024 r. była znacznie mniejsza niż zarówno wielkość deklarowana przez Helm, jak i wielkość przywozu z tych państw, co świadczy o tym, że ten przywóz nie zmniejsza wpływu przywozu z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii na przemysł Unii. W związku z tym argument HELM odrzucono.
- (24) W momencie wszczęcia postępowania przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie argumentowało, że przy ocenie wpływu przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, na przemysł Unii nie należy łączyć przywozu GFR z Bahrajnu z przywozem z Egiptu. Odniosło się ono do art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, w którym dopuszcza się łączne oceny tylko w stosownych przypadkach, biorąc pod uwagę warunki konkurencji między produktami przywożonymi i krajowymi. Przedsiębiorstwo CPIC z Bahrajnu zaznaczyło, że w okresie objętym skargą, wielkość przywozu i udział w rynku Bahrajnu były znacznie mniejsze niż Egiptu, podczas gdy ceny były konsekwentnie wyższe niż ceny z Egiptu. Ze względu na te znaczące różnice w udziale w rynku i trendach cenowych przedsiębiorstwo CPIC z Bahrajnu zwróciło się do Komisji o oddzielne uwzględnienie w analizie przywozu z Bahrajnu, ponieważ połączenie go z przywozem z Egiptu mogłoby zniekształcić rzeczywisty wpływ na przemysł krajowy.
- (25) Na podstawie dostępnych informacji i danych statystycznych służby Komisji stwierdziły, że na etapie złożenia skargi spełnione zostały warunki kumulacji w odniesieniu do Bahrajnu i Tajlandii. Stwierdzono, że marginesy dumpingu przekraczają poziom *de minimis*. Jak wynika z dostępnych oficjalnych danych statystycznych dotyczących przywozu, przywóz towarów po cenach dumpingowych nie był nieznacznym (powyżej poziomu *de minimis*) w ujęciu realnym dla wszystkich państw, których dotyczy postępowanie. Ponadto warunki konkurencji uznano za podobne, ponieważ rozmieszczenie geograficzne produktów z państw, których dotyczy postępowanie, i produktów przemysłu Unii zasadniczo pokrywało się, ceny ze wszystkich państw były niższe od cen przemysłu Unii i poziomów pełnych kosztów, a obecność przywozu ze wszystkich państw, których dotyczy postępowanie, była istotna na rynku w okresie badanym. W związku z tym argument CPIC odrzucono.
- (26) Stowarzyszenie Niezależnych Tkaczy Włókien Szklanych UE, rząd Egiptu, przedsiębiorstwa CPIC z Bahrajnu i HELM sprzeciwili się dochodzeniu antidumpingowemu w sprawie przywozu GFR z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii, mającemu na celu nałożenie ceł, argumentując, że nie przyniosłoby to korzyści Unii. Stowarzyszenie zwróciło uwagę na niezdolność Unii do produkcji niektórych produktów GFR, takich jak niedoprędy o niskiej gęstości liniowej, co wiąże się z zależnością od przywozu i stwarza ryzyko dla konkurencji poprzez zapewnienie lepszej pozycji rynkowej przedsiębiorstwom zintegrowanym pionowo. Rząd Egiptu argumentował, że takie cła zaszkodziłyby kluczowym sektorom, takim jak przemysł motoryzacyjny i energia odnawialna, które wymagały stabilnych dostaw GFR, aby osiągnąć cele klimatyczne i dlatego utrzymanie przywozu z Egiptu leży w interesie publicznym. Przedsiębiorstwo CPIC z Bahrajnu dodało, że cła doprowadziłyby do wzrostu cen i zmniejszenia dobrobytu, uderzając zwłaszcza w przemysł energii odnawialnej, i zasugerowało skupienie się na przywozie z uznanych źródeł, takich jak Egipt i Chiny, ze względu na niezawodność ich dostaw. Ponadto przedsiębiorstwo

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/2328 z dnia 24 listopada 2025 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/328 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie częściowego przeglądu okresowego, ograniczonego do zbadania szkody (Dz.U. L, 2025/2328, 25.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2328/oj); rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/2337 z dnia 24 listopada 2025 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/1452 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L, 2025/2337, 25.11.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2337/oj).

⁽⁵⁾ Zob. „Türkiye issues final anti-dumping ruling on glass fiber reinforced materials from Egypt and Bahrain” [Turcja wydaje ostateczną decyzję antidumpingową w sprawie materiałów wzmocnianych włóknem szklanym pochodzących z Egiptu oraz Bahrajnu], <https://fiberglassnonwoven.com/Knowledge/81.html>.

HELM twierdziło, że środki te zakłóciłyby dostawy, zwiększyłyby koszty i zagroziłyby rentowności sektorów niższego szczebla zależnych od GFR, co jeszcze bardziej zaszkodziłoby konkurencyjności i innowacjom Unii. Ogólnie rzecz ujmując twierdziło ono, że nałożenie takich ceł mogłoby zagrozić konkurencyjności i rentowności Unii, potencjalnie wypierając przedsiębiorstwa z rynku i niwecząc szersze strategiczne cele gospodarcze.

- (27) Komisja zauważyła, że argumenty dotyczące interesu Unii są nieistotne w odniesieniu do wszczęcia postępowania, ponieważ na etapie poprzedzającym wszczęcie postępowania nie przeprowadza się badania interesu Unii. W toku dochodzenia Komisja zbadała jednak, czy wprowadzenie środków leży w interesie Unii.
- (28) Rząd Egiptu twierdził również, że obliczenie dumpingu przedstawione w skardze było niezgodne z porozumieniem antydumpingowym WTO. W szczególności rząd Egiptu stwierdził, że wykorzystanie danych Eurostatu dotyczących CIF i danych na podstawie art. 14 ust. 6 nie odzwierciedla rzeczywistych cen eksportowych *ex-works* i skutkuje sztucznie zaniżoną ceną eksportową. Rząd Egiptu twierdził ponadto, że wartość normalna została nieprawidłowo ustalona poprzez uwzględnienie należności celnych przywózowych, których przedsiębiorstwo Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E. („Jushi Egypt”) nie płaciłoby zgodnie z przepisami dotyczącymi strefy ekonomicznej Kanału Sueskiego, wbrew art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego WTO. Rząd Egiptu twierdził również, że skarga nie zapewniła obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową, w szczególności w odniesieniu do różnic w warunkach sprzedaży, warunkach rynkowych i poziomach handlu, oraz że zastosowanie średnich miesięcznych kursów walutowych zamiast kursów na dzień zawarcia transakcji zniekształciło to porównanie. Ponadto rząd Egiptu twierdził, że skarga nie zawierała wystarczających dowodów potwierdzających wiele z argumentów dotyczących przeliczania walut i dostosowania kosztów, i zwrócił się o zakończenie dochodzenia.
- (29) W tym względzie Komisja podkreśliła, że wniosek musi zawierać wystarczające dowody na istnienie dumpingu, szkody i związku przyczynowego. W szczególności, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, ilość i jakość dowodów niezbędnych do spełnienia kryteriów wystarczalności dowodów do celów wszczęcia dochodzenia jest inna niż w przypadku dowodów niezbędnych do wstępnego lub ostatecznego ustalenia istnienia dumpingu i szkody⁽⁶⁾.
- (30) Jeżeli chodzi o cenę eksportową, Komisja zauważyła, że wykorzystanie racjonalnie dostępnych źródeł statystycznych jest właściwe na etapie wszczęcia postępowania, gdy ceny *ex-works* specyficzne dla danej transakcji nie są publicznie dostępne. Dokładne określenie cen eksportowych i wszelkie niezbędne dostosowania odnoszą się do merytorycznej oceny dumpingu, którą przeprowadza się na podstawie zweryfikowanych danych uzyskanych w trakcie dochodzenia, a nie na etapie wszczęcia postępowania. Jeżeli chodzi o konstruowanie wartości normalnej, Komisja uznała, że przedstawione dowody wskazują na istnienie dumpingu niezależnie od szczególnego traktowania niektórych elementów kosztów. Podobnie Komisja zauważyła, że argumenty przedstawione przez rząd Egiptu dotyczące porównywalności, poziomów handlu i metodyki kursu walutowego odnosiły się do merytorycznej analizy dumpingu i wymagały informacji, które nie są informacjami jawnymi dostępnymi dla skarżących w momencie składania skargi. Kwestie te szczegółowo przeanalizowano w toku dochodzenia i omówiono je w motywach 81–151.
- (31) W tym kontekście Komisja uznała, że wniosek zawierał wystarczające dowody na istnienie dumpingu do celów wszczęcia dochodzenia. W związku z tym odrzucono argumenty dotyczące istnienia dumpingu przedstawione przez rząd Egiptu.
- (32) Ponadto RWPZ-TSAIP przedstawił uwagi na temat metodyki leżącej u podstaw skargi po upływie terminu zgłaszania uwag dotyczących wszczęcia postępowania. W każdym razie, jak określono w motywie 29, Komisja przypominała, że próg dowodowy na etapie wszczęcia postępowania wymaga wystarczających dowodów na istnienie dumpingu, szkody i związku przyczynowego, a nie ostatecznych ustaleń. Kwestie podniesione przez RWPZ-TSAIP dotyczące konstruowania wartości normalnej, obliczania cen eksportowych i ewentualnych dostosowań ze względu na porównywalność, związane z merytoryczną oceną dumpingu w odniesieniu do Bahrajnu, zostały należycie zbadane w toku dochodzenia i omówione w motywach 55–80.

⁽⁶⁾ Wyrok z dnia 11 lipca 2017 r., Viraj Profiles/Rada, T-67/14, ECLI:EU:T:2017:481, pkt 98.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (33) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (34) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru próby na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży, która to próba obejmowała trzech producentów unijnych. Produkcja producentów unijnych objętych próbą odpowiadała ponad 63 % całkowitej szacunkowej wielkości produkcji i ponad 70 % całkowitej szacowanej sprzedaży produktu podobnego w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Ponieważ zainteresowane strony nie przedstawiły żadnych uwag, Komisja uznała próbę za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

- (35) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (36) Jeden importer niepowiązany przedstawił wymagane informacje i wyraził zgodę na włączenie do próby. Ze względu na niewielką liczbę odpowiedzi Komisja uznała, że przeprowadzenie kontroli wyrywkowej nie jest konieczne. Nie otrzymano żadnych uwag.

Producenci eksportujący

- (37) Ze względu na ograniczoną liczbę producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, w zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących z państw, których dotyczy postępowanie, do zgłoszenia się i udzielenia pełnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (38) Komisja opublikowała online ⁽⁷⁾ kwestionariusze dla producentów eksportujących, użytkowników, importerów niepowiązanych i producentów unijnych.
- (39) Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od jednego producenta eksportującego w Bahrajnie, jednego producenta eksportującego w Egipcie i dwóch producentów eksportujących w Tajlandii.
- (40) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do ostatecznego stwierdzenia istnienia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. W odniesieniu do producentów unijnych przeprowadzono zdalne kontrole krzyżowe na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego. W przypadku producentów eksportujących przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w odniesieniu do wszystkich współpracujących producentów eksportujących. W przypadku producenta eksportującego w Bahrajnie przeprowadzono również zdalną kontrolę krzyżową, ponieważ pierwotnie planowana wizyta weryfikacyjna musiała zostać odroczone ze względu na sytuację na Bliskim Wschodzie panującą w okresie od czerwca do lipca 2025 r.:

Producenci unijni:

- 3B Fibreglass Company Sprl, Battice, Belgia,
- European Owens Corning Fibreglass SPRL, Watermael-Boitsfort, Belgia,
- Johns Manville Slovakia, Trnava, Słowacja.

Producenci eksportujący:

Bahrajn:

- CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L, Muharraq, Bahrajn (zdalna kontrola krzyżowa i wizyta weryfikacyjna);

Powiązane przedsiębiorstwo handlowe w Unii:

- CPIC Europe BV, Rotterdam, Niderlandy;

⁽⁷⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2777>.

Egipt:

- Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E., Ain Sokhna, Egipt;

Tajlandia:

- Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd., Rayong, Tajlandia,
- Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd., Chonburi, Tajlandia.

- (41) Asia Composite Materials („ACM”), jeden z tajlandzkich producentów eksportujących, twierdził, że Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd. („Wanda”), drugi tajlandzki producent eksportujący, nie jest rzeczywistym producentem GFR, ponieważ produkuje wyłącznie maty z przywożonych niedoprzędów z włókien szklanych. Według przedsiębiorstwa ACM działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo Wanda nie przekracza 20 % całkowitej wartości GFR produkowanych w Tajlandii przez to przedsiębiorstwo, a zatem produkty wywożone przez przedsiębiorstwo Wanda do Unii mogą nie mieć tajlandzkiego pochodzenia.
- (42) Komisja uznała argument ACM za nieprawidłowy. Działalność przedsiębiorstwa Wanda obejmuje znaczną produkcję, zmianę formy i zastosowania produktu oraz prowadzi do zmiany klasyfikacji taryfowej. W związku z tym zgodnie z niepreferencyjnymi regułami pochodzenia działalność przedsiębiorstwa Wanda stanowi istotne przetworzenie, a produkowane maty nabywają pochodzenie tajlandzkie. Komisja stwierdziła zatem, że przedsiębiorstwo Wanda należy uznać za rzeczywistego producenta produktu objętego postępowaniem, i uznała argument ACM za nieuzasadniony.

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (43) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od 1 stycznia 2024 r. do 31 grudnia 2024 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od 1 stycznia 2021 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.8. Niewprowadzanie środków tymczasowych

- (44) Na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia podstawowego termin wprowadzenia środków tymczasowych ustalono na 17 października 2025 r. 25 września 2025 r., zgodnie z art. 19a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze niewprowadzania środków tymczasowych.
- (45) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji, które uznała za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

1.9. Dalsze postępowanie

- (46) 23 lutego 2026 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien szklanych ciągłych pochodzących z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Uwagi przedstawione przez strony po ujawnieniu ustaleń omówiono w odpowiedniej sekcji poniżej. Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów.
- (47) 12 marca 2026 r. w następstwie uwag otrzymanych po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komisja dokonała dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń wszystkim zainteresowanym stronom. To dodatkowe ujawnienie zawierało zaktualizowane ustalenia i uwagi. Strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat tego dodatkowego ujawnienia, a otrzymane uwagi omówiono w odpowiednich sekcjach poniżej. Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów.
- (48) 13 marca 2026 r. w następstwie uwag otrzymanych po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komisja dokonała drugiego dodatkowego ujawnienia ostatecznych ustaleń wszystkim zainteresowanym stronom. To drugie dodatkowe ujawnienie zawierało zaktualizowane ustalenia i uwagi. Strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat tego drugiego dodatkowego ujawnienia. Nie otrzymano żadnych nowych uwag. Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów.

2. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty dochodzeniem

- (49) Niniejsze dochodzenie dotyczy nici ciętych z włókien szklanych, o długości nieprzekraczającej 50 mm; niedoprzędów z włókien szklanych, z wyłączeniem niedoprzędów z włókien szklanych, które są impregnowane i powlekane i których straty podczas prażenia wynoszą więcej niż 3 % (zgodnie z normą ISO 1887); oraz mat z włókien szklanych z wyłączeniem mat z waty szklanej, obecnie objętych kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00 (kody TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26, 7019 12 00 39), 7019 14 00 i 7019 15 00. Kody CN i TARIC podano jedynie w celach informacyjnych bez uszczerbku dla późniejszej zmiany klasyfikacji taryfowej.
- (50) Produkt objęty dochodzeniem jest surowcem stosowanym najczęściej do wzmacniania żywic termoplastycznych i termoutwardzalnych w przemyśle materiałów kompozytowych. Wzmocnione w ten sposób materiały kompozytowe (materiały wzmocnione włóknem szklanym) są stosowane w wielu branżach, takich jakich: przemysł transportowy (sektor motoryzacyjny, morski, lotniczy i kosmonautyczny oraz wojskowy), przemysł elektryczny/elektroniczny, produkcja energii wiatrowej, budownictwo, produkcja rur i zbiorników, towary konsumpcyjne itp.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (51) Produktem objętym postępowaniem jest produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii („produkt objęty postępowaniem”).

2.3. Produkt podobny

- (52) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii,
 - produkt objęty dochodzeniem wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz
 - produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (53) Na obecnym etapie Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.4. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (54) Komisja nie otrzymała żadnych argumentów dotyczących zakresu produktu.

3. DUMPING

3.1. Bahrajn

3.1.1. Wartość normalna

- (55) W celu ustalenia wartości normalnej Komisja zbadała najpierw, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej współpracującego producenta eksportującego była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (56) Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego producenta eksportującego okazała się niereprezentatywna.

- (57) W przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym była niedostateczna bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego. W przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie występowała, Komisja zbadała, czy w zwykłym obrocie handlowym można było wykorzystać alternatywne źródła cen jako podstawę wartości normalnej. Ponieważ w państwie, którego dotyczy postępowanie, nie było innych współpracujących ani dostępnych producentów krajowych produktu podobnego, takie ceny nie były dostępne. W związku z tym dla tego przedsiębiorstwa Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (58) Wartość normalną skonstruowano dla każdego rodzaju produktu podobnego poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracującego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez współpracującego producenta eksportującego przy sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracującego producenta eksportującego z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (59) Współpracujący producent eksportujący zwrócił się o dostosowanie kosztów produkcji na podstawie przychodów pochodzących ze sprzedaży odpadów z produkcji. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że takie dochody zostały ujęte w jego księgach rachunkowych jako inne dochody i przedstawiło obliczenia mające na celu wykazanie wpływu na średnie koszty produkcji.
- (60) Komisja stwierdziła, że dochody te otrzymano po okresie objętym dochodzeniem i nie ujęto ich w księgach rachunkowych producenta eksportującego jako dochodów odnoszących się do okresu objętego dochodzeniem. Wobec braku dowodów na to, że takie dochody odnosiły się do produkcji w okresie objętym dochodzeniem lub zostały ujęte w księgach rachunkowych za ten okres, Komisja uznała, że nie było podstaw do dokonania dostosowania kosztów produkcji w celu skonstruowania wartości normalnej. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.
- (61) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń RWPZ-TSAIP stwierdził, że przy obliczaniu kosztów produkcji przedsiębiorstwa CPIC w Bahrajnie Komisja powinna była uwzględnić przychody pochodzące ze sprzedaży odpadów z produkcji. RWPZ-TSAIP argumentował, że odpady z produkcji są nieodłącznym wynikiem procesu produkcji oraz że sprzedaż takich odpadów stanowi formę zwrotu kosztów, co należało odzwierciedlić w strukturze całkowitych kosztów produkcji. RWPZ-TSAIP stwierdził ponadto, że termin ujęcia przychodów nie powinien automatycznie wyłączać takich przychodów z obliczeń, ponieważ względy handlowe mogą opóźnić sprzedaż lub księgowanie przychodów z odpadów. Według RWPZ-TSAIP wyłączenie tych przychodów z kosztów produkcji sztucznie zawyżało koszty produkcji i doprowadziło do zawyżenia wartości normalnej.
- (62) Komisja odrzuciła argument RWPZ-TSAIP. Chociaż Komisja przyznała, że odpady z produkcji są nieodłącznym wynikiem procesu produkcji oraz że sprzedaż takich odpadów stanowi formę zwrotu kosztów, dostosowanie kosztów produkcji przedsiębiorstwa CPIC w Bahrajnie, o które wnioskował RWPZ-TSAIP, nie może zostać zaakceptowane ze względu na brak dowodów wskazujących na przychody związane z produkcją w okresie objętym dochodzeniem. Przychodów zaksięgowanych po okresie objętym dochodzeniem, nawet jeśli są handlowo powiązane z produkcją, nie można wykorzystać do dostosowania kosztów produkcji w okresie objętym dochodzeniem do celów skonstruowania wartości normalnej.

3.1.2. *Cena eksportowa*

- (63) Producent eksportujący prowadził wywóz do Unii albo bezpośrednio do niezależnych klientów, albo za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego z siedzibą w Niderlandach działającego w charakterze importera. Powiązany importer odsprzedawał produkt objęty postępowaniem klientom niepowiązanym w Unii. Powiązany importer również uczestniczył w sprzedaży bezpośredniej do Unii.
- (64) W przypadku gdy producent eksportujący wywoził produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii za cenę eksportową uważało się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

- (65) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego działającego jako importer cenę eksportową ustalono na podstawie ceny, po której przywieziony produkt został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz osiągnięte zyski.
- (66) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie stwierdziło, że Komisja dwukrotnie odliczyła pewne kwoty przy konstruowaniu ceny eksportowej w odniesieniu do sprzedaży pośredniej dokonywanej za pośrednictwem powiązanego importera zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Po pierwsze, przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie argumentowało, że zgłoszone dostosowania obejmowały już należności celne przywozowe UE oraz że późniejsze odrębne odliczenie cła w wysokości 7 % skutkowało zatem podwójnym liczeniem. Po drugie, przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie argumentowało, że prowizje zapłacone przez powiązanego importera uwzględniono w zgłoszonych dostosowaniach, ale nie odjęto ich od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych powiązanego importera przy obliczaniu ceny eksportowej, co doprowadziło do podwójnego liczenia.
- (67) Komisja przeanalizowała te argumenty i potwierdziła, że odrębne odliczenie należności celnych przywozowych i brak odpowiedniego dostosowania z tytułu prowizji w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych powiązanego importera doprowadziły do podwójnego liczenia. W związku z tym Komisja skorygowała obliczenia, usuwając odrębne odliczenie cła i odliczając zgłoszone kwoty prowizji od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych powiązanego importera przy konstruowaniu ceny eksportowej, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

3.1.3. Porównanie

- (68) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) przywrócenia ich do poziomu *ex-works*; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.1.3.1. Dostosowania wartości normalnej

- (69) W celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu: transportu lądowego, przeładunku, załadunku oraz kosztów dodatkowych.
- (70) Uwzględniono koszty kredytu w celu zapewnienia porównywalności cen.

3.1.3.2. Dostosowania ceny eksportowej

- (71) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu: cła, transportu, frachtu morskiego i ubezpieczenia oraz kosztów przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych.
- (72) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu i opłaty bankowe.
- (73) Komisja zauważyła, że cała sprzedaż producenta eksportującego do Unii była prowadzona za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, które pełniło wszystkie podstawowe funkcje sprzedaży podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Ze względu na udział powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w sprzedaży bezpośredniej do Unii Komisja wprowadziła dostosowania z tytułu prowizji dotyczące sprzedaży na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i). Ze względu na związek między przedsiębiorstwem handlowym a producentem oraz wobec braku współpracy ze strony importerów niepowiązanych w przedmiotowej sprawie prowizję oszacowano na podstawie hipotetycznej marży zysku w wysokości 5 % ustalonej dla niepowiązanego importera w pierwotnym dochodzeniu dotyczącym materiałów z włókna szklanego („GFF”) ⁽⁸⁾ w odniesieniu do produktu z włókna szklanego rynku niższego szczebla oraz rzeczywistych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych danego przedsiębiorstwa handlowego.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2025/2337.

- (74) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie stwierdziło, że niektóre koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne poniesione przez powiązanego importera w związku ze sprzedażą bezpośrednią należy przypisać poza sprzedażą pośrednią, aby uniknąć podwójnego liczenia z dostosowaniem o prowizję w wysokości 5 % na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i). Przedsiębiorstwo CPIC w Bahrajnie zakwestionowało również dokonaną przez Komisję kwalifikację powiązanego importera jako przedstawiciela handlowego do celów dostosowania z tytułu prowizji.
- (75) Wobec braku jakiegokolwiek uzasadnienia, dlaczego powiązanego importera nie należy traktować jako przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji, Komisja potwierdziła swoje ustalenia w motywie 73 i utrzymała dostosowanie z tytułu prowizji na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i), jak opisano w motywie 73.
- (76) Następnie Komisja przeanalizowała argument przedsiębiorstwa CPIC w Bahrajnie, że dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) w odniesieniu do sprzedaży bezpośredniej przedsiębiorstwa CPIC w Bahrajnie wymagało obniżenia poziomu odliczenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych na podstawie art. 2 ust. 9 w odniesieniu do sprzedaży pośredniej. Komisja zauważyła, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne odliczone z tytułu sprzedaży pośredniej na podstawie art. 2 ust. 9 opierają się na kosztach rzeczywistych ujętych w księgach rachunkowych powiązanego importera. Koszty te odzwierciedlają koszty poniesione w odniesieniu do całej sprzedaży i żadnej części tych kosztów nie można sztucznie usunąć z kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych odliczanych z tytułu sprzedaży pośredniej. Komisja ustaliła, że wszelkie próby realokacji części kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych z tytułu sprzedaży pośredniej nie zmieniłyby ogólnych zaksięgowanych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Komisja odrzuciła zatem argument przedsiębiorstwa CPIC w Bahrajnie.

3.1.4. Marginesy dumpingu

- (77) W przypadku współpracującego producenta eksportującego Komisja porównała średnią ważoną konstruowanej wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (78) Na tej podstawie wyliczono następujący ostateczny średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8

- (79) Poziom współpracy w przedmiotowej sprawie jest wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracującego producenta eksportującego stanowił 100 % łącznego przywozu do Unii w OD. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie współpracującego producenta eksportującego.
- (80) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8
Cały pozostały przywóz pochodzący z Bahrajnu	11,8

3.2. Egipt

3.2.1. Wartość normalna

- (81) W celu określenia wartości normalnej Komisja przeanalizowała informacje dostarczone przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt. Po dokonaniu przeglądu informacji zawartych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu i zebranych podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja zauważyła, że to przedsiębiorstwo było narażone na wahania kursu walutowego oraz wielkość kosztów i sprzedaży denominowanych w walutach zagranicznych, co wpłynęło na racjonalność zgłoszonych informacji dotyczących kosztów i sprzedaży. W szczególności Komisja zauważyła, że uwolnienie kursu funta egipskiego 6 marca 2024 r., do którego

zobowiązał się rząd Egiptu, oraz wcześniejsza rozbieżność między oficjalnymi kursami walutowymi a kursami walutowymi na rynku równoległym miały wpływ na księgowanie kosztów w okresie objętym dochodzeniem. Pismem z 17 grudnia 2025 r. Komisja poinformowała przedsiębiorstwo o swoich wątpliwościach co do tego, czy dokumentacja księgowa przedsiębiorstwa Jushi Egypt w EGP należycie odzwierciedlała rzeczywiste koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, i zwróciła się o dodatkowe informacje.

- (82) W swojej odpowiedzi przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że uwolnienie kursu waluty nie miało wpływu na wiarygodność zaksięgowanych kosztów, i nie zgodziło się z twierdzeniem, że art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego stanowi odpowiednią podstawę do pominięcia kosztów zaksięgowanych w jego księgach rachunkowych. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że rozbieżność między oficjalnymi kursami walutowymi a kursami walutowymi na rynku równoległym stała się znacząca dopiero od listopada 2023 r. i że w związku z tym wpływ na koszty zaksięgowane w okresie objętym dochodzeniem był ograniczony. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt wskazało ponadto, że po uwolnieniu kursu egipskiej waluty w marcu 2024 r. pozycje niepieniężne, w tym zapasy i środki trwałe, były księgowane według historycznych oficjalnych kursów, natomiast pozycje pieniężne, takie jak gotówka, należności, zobowiązania i pożyczki, były przeliczane po obowiązującym kursie kasowym na dzień bilansowy, przy czym wszelkie wynikające z tego różnice ujmowano w rachunku zysków i strat. W związku z tym przedsiębiorstwo Jushi Egypt utrzymywało, że w świetle tych praktyk jedynie ograniczona liczba zapisów dotyczących kosztów pożyczek, zapasów, zużycia energii i środków trwałych, odpowiadających okresowi od marca 2023 r. do marca 2024 r., mogła być dotknięta rozbieżnościami w zakresie oficjalnych kursów walutowych i kursów walutowych na rynku równoległym istotnymi dla okresu objętego dochodzeniem.
- (83) Przedsiębiorstwo Jushi Egypt wskazało ponadto, że wszelkie straty z tytułu różnic kursowych wynikające z przeliczenia pozycji pieniężnych po kursie kasowym na dzień bilansowy po uwolnieniu kursu egipskiej waluty zaksięgowano zgodnie z jego standardowymi praktykami księgowymi i nie miały one istotnego wpływu na rzeczywiste koszty produkcji. W związku z tym przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że zgłoszone straty z tytułu różnic kursowych nie podważały wiarygodności sprawozdawczości Jushi Egypt w zakresie kosztów ani jej porównywalności z cenami sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem.
- (84) Niemniej jednak, bez uszczerbku dla tych argumentów, przedsiębiorstwo Jushi Egypt przedstawiło skorygowane dane dotyczące kosztów i sprzedaży obliczone na podstawie kursu waluty na rynku równoległym.
- (85) Komisja oceniła przedłożone przez przedsiębiorstwo skorygowane dane dotyczące kosztów i sprzedaży i stwierdziła, że dostosowania zaproponowane przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt nadal były niewystarczające i nie odzwierciedlały należycie rzeczywistych kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W szczególności w skorygowanych danych nie uwzględniono w odpowiedni sposób wpływu historycznych zakłóceń kursów walutowych na surowce, amortyzację i inne elementy kosztów. W związku z tym Komisja poinformowała przedsiębiorstwo Jushi Egypt, że może zastosować art. 18 w celu ustalenia wartości normalnej, ponieważ nie przedstawiono informacji niezbędnych do obliczenia wartości normalnej w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (86) W odpowiedzi przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że posłużenie się faktami dostępnymi w celu obliczenia wartości normalnej było nieuzasadnione, ponieważ przedsiębiorstwo Jushi Egypt w pełni współpracowało z Komisją w trakcie całego dochodzenia, a Komisja nie określiła, których niezbędnych informacji przedsiębiorstwo nie dostarczyło. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt wystąpiło również z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron w celu omówienia domniemanego naruszenia jego prawa do obrony oraz zamierzonego użycia przez Komisję faktów dostępnych na podstawie art. 18.
- (87) 4 lutego 2026 r., w odpowiedzi na pismo na podstawie art. 18 z dnia 27 stycznia 2026 r., przedsiębiorstwo Jushi Egypt wystąpiło z wnioskiem o posiedzenie wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron w celu uzyskania od Komisji wyjaśnień dotyczących (i) konkretnego przepisu art. 18 przedmiotowego rozporządzenia podstawowego (z zastrzeżeniem, że przedsiębiorstwo to w pełni współpracowało w toku dochodzenia) oraz (ii) informacji, które nie zostały odpowiednio dostarczone przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt (z zastrzeżeniem, że bez tych kluczowych informacji przedsiębiorstwo Jushi Egypt pozostaje w niepewności co do sposobu obrony swoich interesów). 10 lutego 2026 r. rzecznik praw stron poinformował przedsiębiorstwo Jushi Egypt, że ponieważ służby nadal rozważają poszczególne elementy akt sprawy w celu podjęcia decyzji, w tym elementy dotyczące stosowania art. 2 ust. 5 i art. 18 rozporządzenia podstawowego, rzecznik praw stron uznał wszelkie interwencje za przedwczesne. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt nadal miało możliwość przedstawienia uwag po ujawnieniu ustaleń, co umożliwiło zainteresowanej stronie pełne skorzystanie z przysługujących jej praw procesowych w tym przypadku.

- (88) Ponadto przedsiębiorstwo Jushi Egypt twierdziło, że odwołanie się do art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego było niezgodne z prawem, ponieważ wyjątek od ogólnej zasady wymagającej wykorzystania ksiąg rachunkowych producenta eksportującego do obliczenia wartości normalnej należy interpretować w sposób zawężający. W związku z tym przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że jego dokumentacja księgowa stanowi główne źródło do celów określenia wartości normalnej oraz że to do Komisji należy wykazanie, iż koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem nie zostały w nich należycie odzwierciedlone. Ponadto przedsiębiorstwo Jushi Egypt twierdziło, że elementy stanu faktycznego będące źródłem obaw Komisji były niewystarczające, aby uzasadnić zastosowanie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (89) Przedsiębiorstwo Jushi Egypt argumentowało również, że Komisja potraktowała je inaczej niż eksporterów we wcześniejszych sprawach dotyczących podobnych transakcji w walutach obcych i lokalnej dewaluacji, wskazując dochodzenia, w których Komisja zaakceptowała zgłoszone koszty przy użyciu oficjalnych kursów, pomimo wahań walutowych lub twierdzeń o zaniżaniu wartości, i odrzuciła kursy na rynku równoległym⁽⁹⁾.
- (90) Przedsiębiorstwo Jushi Egypt argumentowało ponadto, że użycie faktów dostępnych nie może skutkować wartością normalną wyższą niż wartość, która wynikałaby z zastosowania kursów walutowych na rynku równoległym. W każdym razie przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że dewaluacja EGP nie miała wpływu na transakcje krajowe realizowane w EGP, a zatem nie należy ich pomijać. Ponadto przedsiębiorstwo Jushi Egypt argumentowało, że gdyby Komisja postanowiła dostosować swoje księgi rachunkowe w celu odzwierciedlenia dewaluacji EGP, byłaby zobowiązana do odliczenia od takiego dostosowania kwoty już objętej środkami wyrównawczymi w postaci cła wyrównawczego dotyczącego deprecjacji waluty, aby uniknąć podwójnego wprowadzenia środków sprzecznego z art. 14 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia podstawowego.
- (91) Po dokładnym zbadaniu argumentów i informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt Komisja stwierdziła, że dokumentacja księgowa przedsiębiorstwa Jushi Egypt nie odzwierciedla należycie rzeczywistych kosztów związanych z produkcją produktu objętego dochodzeniem, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (92) Komisja zauważyła, że w latach 2011–2024 Egipt doświadczył znacznej niestabilności politycznej i gospodarczej, co ograniczyło dostępność walut obcych. Powtarzające się ograniczenia w przepływie kapitału doprowadziły do pojawienia się i utrzymywania równoległych rynków walutowych. Te zmiany kursu walutowego, w tym znaczne dewaluacje i stopniowe przechodzenie na w pełni zliberalizowaną walutę w marcu 2024 r., zmniejszyły różnicę między kursami oficjalnymi a kursami na rynkach równoległych, ale nie wyeliminowały jej w pełni. Zmiany te miały istotny wpływ na otoczenie gospodarcze, w którym działało przedsiębiorstwo Jushi Egypt, w tym na wycenę aktywów, księgowanie kosztów i ekspozycję na wahania kursów walutowych⁽¹⁰⁾.
- (93) Komisja zauważyła, że w okresie objętym dochodzeniem egipska gospodarka charakteryzowała się zatem znacznymi zakłóceniami kursów walutowych, co doprowadziło do dalszej liberalizacji EGP 6 marca 2024 r. W szczególności na początku okresu objętego dochodzeniem oficjalny kurs walutowy wynosił około 30 EGP za USD, podczas gdy kurs walutowy na rynku równoległym różnił się niekiedy o ponad 100 %.
- (94) Komisja zauważyła ponadto, że w latach 2016–2024 zmiany kursu walutowego w Egipcie miały istotny wpływ na wycenę aktywów przedsiębiorstwa Jushi Egypt i powiązanych składników kosztów. W tym kontekście główne elementy kosztu historycznego, w tym amortyzacja, zapasy i wcześniejsze inwestycje, w dalszym ciągu odzwierciedlały wartości zarejestrowane z użyciem oficjalnych kursów walutowych, które były znacznie poniżej realiów gospodarczych w okresie objętym dochodzeniem.

⁽⁹⁾ Odnosząc się do rozporządzenia Komisji (UE) 2024/209 z dnia 10 stycznia 2024 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskowników stalowych łebkowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Turcji (Dz.U. L, 2024/209, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/209/oj); rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/1100 z dnia 5 lipca 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Turcji (Dz.U. L 238 z 6.7.2021, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1100/oj), motyw 98; rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/1395 z dnia 11 sierpnia 2022 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych stali odpornych na korozję pochodzących z Rosji i Turcji (Dz.U. L 211 z 12.8.2022, s. 127, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/1395/oj), motyw 171; i rozporządzenia Komisji (UE) 2023/265 z dnia 9 lutego 2023 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Indii i Turcji (Dz.U. L 41 z 10.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/265/oj).

⁽¹⁰⁾ Publikacja: Elsafoury, Eyad Yasser, Exchange Rate Pass-Through from Parallel Foreign Exchange Markets [Przeniesienie kursu walutowego z równoległych rynków], <https://dash.harvard.edu/entities/publication/38bfa6d8-6d86-4c8e-aa60-e0f93ab6dff3>.

- (95) Biorąc pod uwagę, że znaczna część transakcji Jushi Egypt, w tym sprzedaż, zakup surowców i energii, pożyczki, inwestycje i inne pozycje kosztów, była denominowana w walucie obcej, co odróżnia sytuację tego przedsiębiorstwa od sytuacji w innych dochodzeniach, do których odnosi się Jushi Egypt, zastosowanie oficjalnego kursu walutowego doprowadziło do systematycznego zaniżania wartości kosztów zgłoszonych w EGP. W szczególności inwestycje i zapasy nabyte w walucie obcej przed okresem objętym dochodzeniem i w jego trakcie księgowano z zastosowaniem historycznie niskich oficjalnych kursów walutowych, co skutkowało zaniżeniem wartości aktywów, a w konsekwencji zaniżeniem amortyzacji i innych składników kosztu historycznego. Podobnie zakupy surowców pozyskanych w walutach obcych w pierwszych miesiącach okresu objętego dochodzeniem księgowano z zastosowaniem niskich oficjalnych kursów walutowych, które nie odzwierciedlały panujących warunków rynkowych.
- (96) Wbrew twierdzeniom przedsiębiorstwa Jushi Egypt zawartym w odpowiedziach z 5 stycznia 2026 r. i 3 lutego 2026 r. czynniki te wykazały, że istotny wpływ na znaczną część składników produkcji i kosztów miała rozbieżność między oficjalnymi kursami walutowymi a kursami walutowymi na rynku równoległym na długo przed marcem 2023 r. Chociaż przedsiębiorstwo Jushi Egypt zauważyło, że pozycje niepieniężne księgowano według historycznych oficjalnych kursów, a pozycje pieniężne przeliczano po kursie kasowym, w przeszłości oficjalne kursy zaniżały wartość ekonomiczną aktywów i kosztów, a ujmowanie strat z tytułu różnic kursowych w innych całkowitych dochodach nie łądziło zakłóceń kosztów operacyjnych produkcji. Komisja zauważyła ponadto, że twierdzeniu przedsiębiorstwa Jushi Egypt, iż nie miało to wpływu na pozycje pieniężne, przeczą jego własne dostosowania, jak wspomniano w motywie 84, w ramach których zastosowano kursy obowiązujące na rynku równoległym do pozycji pieniężnych, w tym należności. Komisja zauważyła, że ujęcie pozycji pieniężnych w dostosowaniach przedsiębiorstwa Jushi Egypt dodatkowo potwierdziło, iż rozróżnienie między pozycjami pieniężnymi a niepieniężnymi nie ma praktycznego znaczenia, ponieważ rozbieżności kursowe miały istotny wpływ na oba rodzaje pozycji. W związku z tym wpływ na zapasy, środki trwałe, amortyzację, koszty surowców i inne historyczne składniki kosztów był znaczny przez cały okres objęty dochodzeniem, a nie ograniczał się do ostatnich miesięcy, jak sugerowało przedsiębiorstwo Jushi Egypt.
- (97) Ponadto znaczne straty z tytułu różnic kursowych wynikające z aktualizacji wyceny aktywów i zobowiązań pieniężnych po uwolnieniu kursu z marca 2024 r., mimo że zostały ujęte w innych całkowitych dochodach zgodnie z egipskimi standardami rachunkowości, nie zostały odzwierciedlone w kosztach produkcji zgłoszonych Komisji, co również odróżnia sytuację tego przedsiębiorstwa od sytuacji w innych dochodzeniach przeprowadzanych przez Komisję, na które powołuje się przedsiębiorstwo Jushi Egypt. W świetle skali ekspozycji na ryzyko walutowe i wielkości rozbieżności między oficjalnym kursem walutowym a kursem walutowym na rynku równoległym Komisja stwierdziła, że dokumentacja księgowa przedsiębiorstwa Jushi Egypt nie odzwierciedlała należycie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (98) W związku z powyższym i zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy skorygowane dane dotyczące kosztów przedłożone przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt, oparte na szacunkowych nieoficjalnych kursach walutowych/kursach walutowych na rynku równoległym, mogłyby służyć jako odpowiednia podstawa do skonstruowania wartości normalnej. Komisja stwierdziła, że chociaż skorygowane dane dotyczyły pewnych zakłóceń w dokumentacji księgowej przedsiębiorstwa i lepiej odzwierciedlały realia gospodarcze produkcji w okresie objętym dochodzeniem, nie wyeliminowały one w pełni wszystkich pozostałych niespójności.
- (99) Biorąc pod uwagę, że proponowana metodyka i skorygowane dane częściowo uwzględniały stwierdzone zakłócenia, Komisja postanowiła zaakceptować proponowaną ogólną metodykę i dostosowania. W związku z tym Komisja nie pominęła całkowicie skorygowanych danych dotyczących kosztów przedstawionych przez Jushi Egypt, lecz wykorzystała je jako podstawę do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 18 ust. 3. W szczególności Komisja dokonała dodatkowych ukierunkowanych dostosowań konkretnych pozycji kosztów, które nie zostały w wystarczającym stopniu uwzględnione przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt, w tym surowców, amortyzacji i zużycia metali szlachetnych. Dostosowań tych dokonano w celu zapewnienia, aby ostatecznie wykorzystane koszty należycie odzwierciedlały koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Komisja stwierdziła, że ta metodyka i dodatkowe dostosowania umożliwiły jej oparcie obliczenia wartości normalnej na danych przedsiębiorstwa, zamiast odwoływania się na tym etapie do informacji z innych reprezentatywnych rynków.

- (100) Ponadto Komisja zauważyła, że argumenty przedsiębiorstwa Jushi Egypt, że art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego należy interpretować wąsko oraz że jego księgi rachunkowe stanowią główne źródło wartości normalnej, nie odzwierciedla kontekstu faktycznego i prawnego. W art. 2 ust. 5 umożliwiono Komisji dostosowanie kosztów, w przypadku gdy dokumentacja księgowa producenta eksportującego nie odzwierciedla należycie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem. W przedmiotowej sprawie rozbieżność między oficjalnymi kursami a realiami gospodarczymi, w połączeniu ze znaczną ekspozycją na ryzyko walutowe, niewątpliwie stwarza konieczność takich ukierunkowanych dostosowań. W każdym razie Komisja uznała, że obliczenie wartości normalnej oparte na skorygowanych danych przedsiębiorstwa Jushi Egypt, przedstawionych przez przedsiębiorstwo 5 stycznia 2026 r. i odzwierciedlających jego własną metodykę przeciwdziałania skutkom rozbieżności kursów wymiany, lepiej odzwierciedla koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. Jak zauważono w motywie 99, Komisja uznała za właściwe, aby nie zastępować całej dokumentacji księgowej przedsiębiorstwa. Zamiast tego w skorygowanym zbiorze danych przedsiębiorstwa Jushi Egypt dokonano ukierunkowanych dostosowań w celu zapewnienia, aby zaksięgowane koszty w należycie odzwierciedlały rzeczywiste koszty związane z produkcją i sprzedażą w okresie objętym dochodzeniem.
- (101) Ponadto twierdzenie przedsiębiorstwa Jushi Egypt, że praktyka Komisji we wcześniejszych sprawach, w których oficjalne kursy stosowano niezależnie od lokalnej dewaluacji, zobowiązywała Komisję do przyjęcia takiego samego podejścia, jest bezpodstawne. Komisja zauważyła, że każde dochodzenie antydumpingowe należy oceniać na podstawie jego własnych szczególnych okoliczności faktycznych i warunków ekonomicznych, a zgodność z prawem ustaleń antydumpingowych Komisji należy oceniać w świetle przepisów prawa, a nie na podstawie domniemanej wcześniejszej praktyki decyzyjnej organu prowadzącego dochodzenie. Komisja zauważyła ponadto, że jej praktyka zależy od tego, czy i w jakim stopniu kwestia rozbieżności kursu walutowego miała wpływ na producenta eksportującego objętego postępowaniem. W przypadkach uzasadnionych okolicznościami faktycznymi sprawy Komisja opierała się w przeszłości na kursach walutowych obowiązujących na rynku równoległym⁽¹¹⁾. W przedmiotowej sprawie przedłużająca się i poważna dewaluacja EGP, utrzymująca się znaczna rozbieżność między oficjalnymi kursami walutowymi a kursami walutowymi na rynku równoległym wpływająca na wycenę aktywów, a w konsekwencji na amortyzację (stanowiącą istotny składnik kosztów produkcji w kapitałochłonnych gałęziach przemysłu), oraz wysoki udział transakcji przeprowadzanych w walutach obcych wspólnie stworzyły wyjątkową sytuację, która znacznie różniła się od okoliczności wszelkich wcześniejszych dochodzeń wskazanych przez stronę. Historyczne precedensy, w których akceptowano oficjalne kursy, wyraźnie odmienne od obecnych okoliczności, nie zmieniły potrzeby dokonania ukierunkowanych dostosowań na podstawie art. 2 ust. 5 w niniejszej sprawie.
- (102) W świetle ustaleń przedstawionych w motywach 91–97 Komisja stwierdziła, że koszty ujęte w dokumentacji księgowej przedsiębiorstwa Jushi Egypt nie odzwierciedlały należycie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (103) W związku z tym Komisja wykorzystała skorygowane dane dotyczące kosztów przedstawione przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt jako podstawę obliczenia wartości normalnej. Komisja zaakceptowała ogólną metodykę i dostosowania zaproponowane przez przedsiębiorstwo, ale dodała dodatkowe ukierunkowane dostosowania do pozycji, które nie zostały w wystarczającym stopniu uwzględnione przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt, lecz które uznano za konieczne do ustalenia kosztów należycie odzwierciedlających koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem, jak wyjaśniono w motywie 99. Bardziej szczegółowe informacje na temat dostosowań i odpowiednich źródeł przekazano producentowi eksportującemu w indywidualnym ujawnieniu ustaleń, biorąc pod uwagę poufny charakter informacji.
- (104) Jeżeli chodzi o twierdzenie przedsiębiorstwa Jushi Egypt, że dostosowanie z tytułu dewaluacji EGP skutkowałoby podwójnym liczeniem ze względu na cło wyrównawcze, Komisja nie dostrzegła, w jaki sposób korzyść podatkowa obliczona przez odniesienie do dewaluacji mogłaby stanowić podwójne liczenie. Wobec braku dalszych wyjaśnień i dowodów wskazujących na to, że ten sam element został uwzględniony dwukrotnie, argument ten odrzucono.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1919 z dnia 25 września 2025 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Egiptu, Japonii i Wietnamu oraz kończące dochodzenie dotyczące przywozu tych wyrobów pochodzących z Indii (Dz.U. L, 2025/1919, 26.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1919/oj).

- (105) 26 lutego 2026 r. przedsiębiorstwo Jushi Egypt wystąpiło z wnioskiem o interwencję do rzecznika praw stron, wskazując, że nadal nie zostało poinformowane, jakich informacji nie przekazano lub nie przekazano w sposób idealny, ponieważ nie zostało to wyjaśnione w ujawnieniu ostatecznych ustaleń. W tym samym dniu rzecznik praw stron odpowiedział przedsiębiorstwu, że Komisja wykorzystała informacje przekazane przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt w możliwie największym stopniu, zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W przypadku gdy dostarczone skorygowane dane nie były odpowiednie (co spowodowało nadmierne trudności w dokonaniu ustaleń o uzasadnionej dokładności), Komisja dokonała dodatkowych dostosowań konkretnych pozycji kosztów, jak wyjaśniono w ujawnieniu ostatecznych ustaleń i załącznikach do niego. Rzecznik praw stron zachęcił przedsiębiorstwo Jushi Egypt do współpracy ze służbą Komisji, aby przedsiębiorstwo to mogło przedstawić odpowiednie dane w ramach swoich uwag na piśmie do ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (106) 4 marca 2026 r. rzecznik praw stron zorganizował posiedzenie wyjaśniające z udziałem zainteresowanej strony i służby Komisji, aby przedsiębiorstwo Jushi Egypt mogło lepiej zrozumieć, jakiego rodzaju informacje przedsiębiorstwo to nadal mogło dostarczyć Komisji do celów określenia wartości normalnej, i tym samym przygotować swoje uwagi na piśmie. Podczas posiedzenia wyjaśniającego, któremu przewodniczył rzecznik praw stron, przedsiębiorstwo Jushi Egypt miało możliwość dalszej współpracy ze służbą w pewnych konkretnych kwestiach w odpowiednim czasie, aby uzyskać przydatne wskazówki dotyczące przygotowania uwag na piśmie dotyczących ujawnienia ostatecznych ustaleń. Służba zaproponowała również zorganizowanie posiedzenia wyjaśniającego z udziałem przedsiębiorstwa Jushi Egypt w sprawie ujawnienia ostatecznych ustaleń w ramach odrębnego posiedzenia wyjaśniającego. W związku z tym rzecznik praw stron stwierdził, że prawo przedsiębiorstwa Jushi Egypt do obrony zostało odpowiednio zagwarantowane.
- (107) Rzecznik praw stron odrzucił również wniosek o przedłużenie terminu wyznaczonego przedsiębiorstwu Jushi Egypt na przedstawienie uwag na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń. Służba przedłużyła już taki termin z piątku 6 marca 2026 r. do poniedziałku 9 marca 2026 r. do godz. 13, a przedsiębiorstwo Jushi Egypt nie przedstawiło żadnych dodatkowych okoliczności uzasadniających dalsze przedłużenie terminu.
- (108) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jushi Egypt powtórzyło swój argument, że zastosowanie art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego było nieuzasadnione. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt argumentowało, że przepis ten odnosi się do braku współpracy, a Komisja nie wykazała, w jaki sposób przedsiębiorstwo Jushi Egypt nie współpracowało lub współpracowało w sposób niedostateczny. W szczególności przedsiębiorstwo Jushi Egypt argumentowało, że Komisja nie określiła, jakich informacji niezbędnych do przeprowadzenia dochodzenia przedsiębiorstwo nie dostarczyło lub które informacje nie zostały w sposób idealny dostarczone. Ponadto przedsiębiorstwo Jushi Egypt argumentowało, że przez nieokreślenie, jakich informacji przedsiębiorstwo to miało dostarczyć, Komisja odwróciła ciężar dowodu w zakresie ustalenia i dostarczenia brakujących niezbędnych informacji, przenosząc go na przedsiębiorstwo Jushi Egypt. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt twierdziło również, że gdyby Komisja wystąpiła z takim wnioskiem, przedsiębiorstwo mogłoby jej dostarczyć wszelkie niezbędne informacje, w tym poprzez „dostosowanie swoich ksiąg rachunkowych przez przeliczenie ich z powrotem na USD lub oparcie na bieżących kursach walutowych EGP”.
- (109) Ponadto po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jushi Egypt powtórzyło swój argument, że zastosowanie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego jako podstawy prawnej dostosowań kosztów jest nieuzasadnione, argumentując, że 6 marca 2024 r. Komisja niesłusznie oparła się na istnieniu kursów obowiązujących na równoległym rynku walutowym i dewaluacji EGP, nie uzasadniając, w jaki sposób czynniki te wpłynęły na wiarygodność zaksięgowanych kosztów. W szczególności przedsiębiorstwo Jushi Egypt argumentowało, że Komisja porównała skutki dewaluacji z marca 2024 r. z istnieniem kursów obowiązujących na równoległym rynku walutowym przed tą datą i nie wyjaśniła, w jaki sposób wszelkie rozbieżności między oficjalnymi kursami walutowymi a kursami na równoległym rynku walutowym mogły wpłynąć na pozycje niepieniężne. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło ponadto, że niektóre dostosowania dokonane przez Komisję były nieuzasadnione, ponieważ zwiększyły wartość aktywów, zapasów i innych pozycji kosztów bez wyodrębniania wydatków poniesionych w EGP, na które nie miały wpływu wahania kursów walutowych.
- (110) Ponadto przedsiębiorstwo Jushi Egypt przedstawiło szereg uwag dotyczących ukierunkowanych dostosowań, które Komisja zastosowała do skorygowanych danych dotyczących kosztów przedsiębiorstwa Jushi Egypt, jak opisano w motywie 103. Uwagi te obejmowały argumenty dotyczące dokonanych przez Komisję dostosowań w odniesieniu do surowców zakupionych w pierwszym kwartale 2024 r., amortyzacji, zużycia metali szlachetnych, kosztów surowców i opakowań, zapasów wyrobów gotowych oraz strat z tytułu różnic kursowych.

- (111) Jeżeli chodzi o argumenty przedsiębiorstwa Jushi Egypt dotyczące zastosowania art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja zauważyła, że w przepisie tym nie nakłada się na Komisję obowiązku udzielenia zainteresowanej stronie wskazówek co do tego, jakie dodatkowe informacje należy przekazać. Art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego stanowi jedynie, że informacje przekazane przez zainteresowaną stronę nie są pomijane, jeżeli nie są idealne pod każdym względem, pod warunkiem że braki te nie powodują nadmiernych trudności w dokonywaniu ustaleń o uzasadnionej dokładności, informacje zostały przekazane terminowo, są weryfikowalne, a strona działała, dokładając wszelkich starań. Przepis ten określa zatem, na jakich warunkach Komisja powinna wykorzystywać informacje, które nie są idealne. Biorąc pod uwagę, że w odniesieniu do przedmiotowych danych Komisja stwierdziła, iż warunki zostały spełnione, przyjęła ona dane przekazane przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt. W związku z tym argument przedsiębiorstwa Jushi Egypt, że Komisja odwróciła ciężar dowodu, nie precyzując, których informacji brakowało, jest nieuzasadniony.
- (112) W każdym razie Komisja wskazała, że w trakcie całego dochodzenia informowała przedsiębiorstwo Jushi Egypt o problemach stwierdzonych w odniesieniu do jego danych dotyczących kosztów. W szczególności w korespondencji z przedsiębiorstwem Jushi Egypt z 17 grudnia 2025 r. i 27 stycznia 2026 r. Komisja wyjaśniła obawy dotyczące racjonalności niektórych elementów kosztów ujętych w księgach rachunkowych przedsiębiorstwa w świetle rozbieżności między oficjalnymi kursami walutowymi a kursami na równoległym rynku walutowym oraz znacznej ekspozycji przedsiębiorstwa na ryzyko walutowe. Kwestie te następnie bardziej szczegółowo wyjaśniono w konkretnym ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Komisja uznała zatem, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt zostało odpowiednio poinformowane o charakterze zidentyfikowanych problemów i miało w toku dochodzenia szereg możliwości przekazania informacji dotyczących tych kwestii. Komisja zauważyła ponadto, że zidentyfikowany problem miał charakter strukturalny, co miało wpływ na księgowanie kilku kategorii kosztów w księgach rachunkowych przedsiębiorstwa. W tych okolicznościach to do przedsiębiorstwa, które najlepiej zna charakter i zakres informacji dostępnych w jego własnym systemie rachunkowości, należało dostarczenie danych umożliwiających rozwiązanie tych problemów. Komisja uznała zatem, że twierdzenie przedsiębiorstwa Jushi Egypt, zgodnie z którym nie mogło ono przewidzieć, jakie informacje mogłyby być wymagane, jest nieuzasadnione.
- (113) Komisja zauważyła również, że wbrew swojemu twierdzeniu po ujawnieniu ostatecznych ustaleń dotyczących gotowości do odtworzenia dokumentacji księgowej przedsiębiorstwo Jushi Egypt wskazało w odpowiedzi z 3 lutego 2026 r., że nałożyłoby to na przedsiębiorstwo „obciążenie niemożliwe do uniesienia” związane ze stosowaniem kursów obowiązujących na równoległym rynku walutowym „w odniesieniu do wszystkich jego transakcji i ksiąg rachunkowych od momentu rozpoczęcia działalności w 2014 r.”. Stwierdzenie to potwierdziło ponadto strukturalny charakter problemu zidentyfikowanego przez Komisję. Na podstawie informacji przekazanych przez przedsiębiorstwo, jak opisano w motywie 103, Komisja oparła się następnie na skorygowanych danych dostarczonych przez przedsiębiorstwo, wraz z pewnymi dodatkowymi ukierunkowanymi dostosowaniami.
- (114) W tym względzie Komisja zauważyła, że wbrew twierdzeniom przedsiębiorstwa Jushi Egypt zastosowanie art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego nie przyczyniło się do rozszerzenia uprawnień dyskrecyjnych Komisji, lecz raczej je ograniczyło. W przypadku niezastosowania art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego po stwierdzeniu przez Komisję na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, że koszty ujęte w księgach rachunkowych przedsiębiorstwa Jushi Egypt nie dokumentowały właściwie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem, Komisja mogła całkowicie odstąpić od informacji o kosztach przedsiębiorstwa i określić odpowiednie koszty na innej uzasadnionej podstawie zgodnie z tym przepisem. W rzeczywistości jednak to w art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na Komisję nakłada się obowiązek niepominania informacji przedstawionych przez zainteresowaną stronę, jeżeli spełnione są warunki określone w tym przepisie. W związku z tym zastosowanie art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zapewniło Komisji możliwość oparcia się na informacjach przekazanych przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt w zakresie, w jakim informacje te mogły być nadal wykorzystane do obliczenia wartości normalnej.
- (115) W każdym razie Komisja zauważyła, że nawet w przypadku niestosowania art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego dodatkowe ukierunkowane dostosowania danych dotyczących kosztów przedsiębiorstwa Jushi Egypt byłyby w pełni uzasadnione wyłącznie na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Jak wskazano w motywach 91–97, strukturalny wpływ zmian kursów walutowych w Egipcie, w tym powtarzających się dewaluacji, utrzymywanie się równoległych rynków walutowych oraz liberalizacja EGP 6 marca 2024 r., w istotny sposób oddziaływały na księgowanie kosztów i wycenę aktywów, w szczególności w świetle znacznej ekspozycji przedsiębiorstwa Jushi Egypt na wahania kursów walutowych. Wbrew twierdzeniom przedsiębiorstwa Jushi Egypt, jak wyjaśniono w motywie 96, Komisja powtórzyła, że rozróżnienie między pozycjami pieniężnymi a niepieniężnymi nie ma praktycznego znaczenia, ponieważ rozbieżności kursowe miały istotny wpływ na oba rodzaje pozycji.

- (116) Ponadto w odniesieniu do uwag przedsiębiorstwa Jushi Egypt dotyczących dodatkowych ukierunkowanych dostosowań Komisja Komisja dokładnie przeanalizowała podniesione kwestie i w stosownych przypadkach ponownie obliczyła wartość normalną, aby odzwierciedlić wszelkie uzasadnione dostosowania. Biorąc pod uwagę poufny charakter danych bazowych, te ponowne obliczenia przekazano przedsiębiorstwu w drodze dodatkowego specjalnego ujawnienia.
- (117) Po dodatkowym ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jushi Egypt przedstawiło szereg uwag dotyczących ukierunkowanych dostosowań, które Komisja zastosowała do skorygowanych danych dotyczących kosztów przedsiębiorstwa Jushi Egypt, jak opisano w motywie 86 dokumentu dotyczącego ujawnienia ostatecznych ustaleń. Uwagi te obejmowały argumenty dotyczące dokonanych przez Komisję dostosowań z tytułu amortyzacji i zużycia metali szlachetnych. Komisja uważnie przeanalizowała podniesione kwestie i w stosownych przypadkach ponownie obliczyła wartość normalną, aby odzwierciedlić wszelkie uzasadnione dostosowania. Biorąc pod uwagę poufny charakter danych bazowych, te dodatkowe ponowne obliczenia przekazano przedsiębiorstwu w drodze drugiego, dodatkowego specjalnego ujawnienia, po którym nie otrzymano żadnych nowych uwag.
- (118) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Egiptu argumentował, że podejście Komisji było niezgodne z art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego, w którym wskazano zapisy posiadane przez producenta objętego dochodzeniem jako preferowane źródło służące określeniu kosztów produkcji, chyba że zapisy te nie są zgodne z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości lub nie odzwierciedlają właściwie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem. Według rządu Egiptu Komisja nie twierdziła, że księgi rachunkowe przedsiębiorstwa Jushi Egypt nie były zgodne z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości ani że nie ujmowano w nich rzeczywiście poniesionych kosztów. Zamiast tego Komisja odrzuciła dokumentację księgową, ponieważ nie odzwierciedlała ona należycie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem ze względu na czynniki makroekonomiczne, takie jak dewaluacja waluty oraz przedłużająca się i znaczna rozbieżność między oficjalnymi kursami walutowymi a kursami na równoległym rynku walutowym, co oznaczało, że zastosowany oficjalny kurs walutowy nie odzwierciedlał dokładnie rzeczywistych warunków rynkowych.
- (119) Rząd Egiptu twierdził ponadto, że przyjęcie przez Komisję skorygowanych danych przedłożonych przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt potwierdziło co do zasady wiarygodność bazowej dokumentacji księgowej. Zdaniem rządu Egiptu w przypadku gdy dokumentację księgową można wykorzystywać wraz z dostosowaniami, nie można logicznie uznać, że nie jest ona w stanie należycie odzwierciedlić kosztów. Rząd Egiptu twierdził również, że późniejsze dostosowania Komisji dotyczące środków trwałych, zapasów i amortyzacji doprowadziły do zastosowania metody hybrydowej, którą skutecznie odtworzono koszty bez odpowiedniej podstawy prawnej zgodnie z art. 2.2 porozumienia antydumpingowego.
- (120) Ponadto rząd Egiptu stwierdził, że podejście księgowe stosowane przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt było zgodne z obowiązkowymi egipskimi standardami rachunkowości i nie miało charakteru uznaniowego. Argumentował ponadto, że zmiany makroekonomiczne kursu walutowego nie mogą uzasadniać nieuwzględnienia dokumentacji księgowej przedsiębiorstwa w przypadku braku konkretnego zakłócenia wpływającego na koszty producenta. Rząd Egiptu uznał również, że podejście Komisji było niespójne z równoległym dochodzeniem antysubsydyjnym, w którym te same standardy rachunkowości przeanalizowano jako potencjalnie obniżające koszty, podczas gdy w obecnym dochodzeniu traktuje się je jako zawyżające lub zakłócające.
- (121) Komisja dokładnie przeanalizowała i odrzuciła argumenty rządu Egiptu. Po pierwsze, Komisja przypomniała, że w art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego wymaga się, aby organy prowadzące dochodzenie opierały obliczenia kosztów na zapisach prowadzonych przez eksportera lub producenta, pod warunkiem że zapisy takie są zgodne z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości w kraju eksportera i właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem. Jak wskazano w motywach 91–98, chociaż Komisja nie zakwestionowała faktu, że księgi rachunkowe przedsiębiorstwa Jushi Egypt przygotowano zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości, ustaliła, że koszty ujęte w tych księgach nie odzwierciedlały należycie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem. W szczególności przedłużająca się i znaczna rozbieżność między oficjalnymi kursami walutowymi a kursami na równoległym rynku walutowym, w połączeniu ze znaczną ekspozycją przedsiębiorstwa na transakcje w walutach obcych, spowodowała, że kluczowe elementy kosztów, takie jak środki trwałe, amortyzacja, zapasy i niektóre zakupy surowców, były księgowane według historycznych oficjalnych kursów walutowych, które istotnie zaniżały ich wartość ekonomiczną w okresie objętym dochodzeniem.

- (122) Po drugie, Komisja zauważyła, że wykorzystanie przez nią skorygowanych danych przekazanych przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt nie wykazało, iż pierwotna dokumentacja księgową należycie odzwierciedlała odpowiednie koszty. Jak wyjaśniono w motywach 94–98, Komisja stwierdziła, że dokumentacja księgową przedsiębiorstwa zawierała zakłócenia wynikające ze zmian kursu walutowego opisanych powyżej i nie odzwierciedlała właściwie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem. Skorygowany zbiór danych, który przedsiębiorstwo przekazało po tym, jak zostało poinformowane o tej kwestii, częściowo przyczynił się do wyeliminowania tych zakłóceń. Komisja wykorzystwała zatem ten zbiór danych jako podstawę obliczenia wartości normalnej, stosując jednocześnie ukierunkowane korekty elementów kosztów, które pozostały niespójne. Podejście to zapewniło należyte odzwierciedlenie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem w kosztach wykorzystanych do obliczeń. Ponadto Komisja odrzuciła twierdzenie, że jej podejście doprowadziło do zastąpienia rzeczywistych kosztów przedsiębiorstwa kosztami hipotetycznymi. Jak wyjaśniono w motywie 99, Komisja oparła się na własnych skorygowanych danych oraz metodyce przedsiębiorstwa, dokonując jedynie ukierunkowanych dostosowań w odniesieniu do określonych terminów ponoszenia kosztów. Komisja nie zastąpiła zatem kosztów przedsiębiorstwa zewnętrznymi wartościami odniesienia, ale zapewniła, by koszty wykorzystane do obliczeń należycie odzwierciedlały realia gospodarcze produkcji przedsiębiorstwa Jushi Egypt w okresie objętym dochodzeniem.
- (123) Komisja uznała również, że argumenty dotyczące obowiązkowego charakteru podejścia księgowego zgodnie z egipskimi standardami rachunkowości oraz domniemanej niespójności z równoległym dochodzeniem antysubsydyjnym są bezpodstawne. Po pierwsze, Komisja zauważyła, że podejście księgowe wprowadzone na podstawie egipskiego standardu rachunkowości nr 13 w celu uwzględnienia skutków korekt kursów walutowych stanowiło opcjonalne, a nie obowiązkowe mechanizmy dostępne dla przedsiębiorstw. W każdym razie Komisja podkreśliła, że zgodność z krajowymi standardami rachunkowości nie uniemożliwia organowi prowadzącemu dochodzenie oceny, czy zaksięgowane koszty właściwie odzwierciedlają koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem do celów art. 2.2.1.1 porozumienia antydumpingowego. Ponadto Komisja zauważyła, że ocena prawna przeprowadzona w ramach dochodzenia w sprawie subsydiów dotyczyła innych przepisów prawnych i nie miała wpływu na analizę przeprowadzoną w niniejszym dochodzeniu zgodnie z rozporządzeniem podstawowym i porozumieniem antydumpingowym. Komisja odrzuciła zatem argumenty rządu Egiptu.
- (124) Po ustaleniu kosztów produkcji Komisja zbadała, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej przedsiębiorstwa Jushi Egypt była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (125) Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego producenta eksportującego okazała się być reprezentatywna.
- (126) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii w odniesieniu do producenta eksportującego z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (127) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej tego rodzaju produktu do Unii.
- (128) Komisja ustaliła, że sprzedaż krajowa niektórych rodzajów produktu była reprezentatywna. W przypadku niektórych rodzajów produktu, stanowiących [50–60 %] sprzedaży eksportowej do Unii, nie prowadzono sprzedaży krajowej lub sprzedaż krajowa wynosiła poniżej 5 %, a zatem nie była reprezentatywna. W przypadku tych rodzajów produktu nie były dostępne żadne inne źródła cen krajowych. Wartość normalną skonstruowano zgodnie z metodą przedstawioną poniżej w motywie 129.

- (129) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (130) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (131) Jeśli obydwa warunki są spełnione, wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w OD.
- (132) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa niż jednostkowy koszt produkcji.
- (133) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że [2–5 %] całej sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była niższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem.
- (134) W przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym była niedostateczna bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego. W przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie występowała, Komisja zbadała, czy w zwykłym obrocie handlowym można było wykorzystać alternatywne źródła cen jako podstawę wartości normalnej. Ponieważ w państwie, którego dotyczy postępowanie, nie było innych współpracujących ani dostępnych producentów krajowych produktu podobnego, takie ceny nie były dostępne. W związku z tym dla tego przedsiębiorstwa Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (135) W tym przypadku wartość normalną skonstruowano dla każdego rodzaju produktu poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez objętych dochodzeniem producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez objętego dochodzeniem producenta eksportującego przy krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez objętego dochodzeniem producenta eksportującego z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (136) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W odniesieniu do rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym lub w przypadku gdy nie stwierdzono sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, dodano średnie ważne koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.
- (137) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że Komisja błędnie zwiększyła jego krajowe koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, przypisując koszty znaków towarowych i odnotowane straty z tytułu różnic kursowych. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt argumentowało, że koszty znaków towarowych ujęte w jego księgach rachunkowych stanowią płatność wewnątrzgrupową na rzecz jego spółki dominującej, która nie odpowiada żadnej świadczonej usłudze i zostanie ostatecznie wyeliminowana w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym. Przedsiębiorstwo Jushi Egypt zauważyło również, że całą sprzedaż krajową prowadzono w EGP, a zatem nie skutkowało ona zyskami ani stratami z tytułu różnic kursowych.

- (138) Komisja przeanalizowała te argumenty i odrzuciła je. Komisja ustaliła, że kwoty zgłoszone jako koszty znaków towarowych nie stanowiły transferu środków pieniężnych. W przeciwnym razie nie zostałyby one odzwierciedlone w rachunku zysków i strat, lecz jedynie w bilansie. W związku z tym Komisja stwierdziła, że koszty te stanowiły wynagrodzenie dla spółki dominującej zaksięgowane jako koszt, a ich wyłączenie z obliczenia wartości normalnej nie było uzasadnione. W odniesieniu do sprzedaży krajowej Komisja zauważyła, że twierdzenie przedsiębiorstwa Jushi Egypt, zgodnie z którym nie należy przypisywać odnotowanych strat z tytułu różnic kursowych, było nieuzasadnione. Chociaż sprzedaż krajową prowadzono w EGP, znaczną część surowców zakupiono w walucie obcej. W związku z tym wahania kursu walutowego miały istotny wpływ na koszty produkcji, w tym koszty związane ze sprzedażą krajową. W związku z tym Komisja odrzuciła argument, że straty z tytułu różnic kursowych nie miały wpływu na sprzedaż krajową, ponieważ na rentowność takiej sprzedaży wpływ miały zmiany kursów walutowych w odniesieniu do przywożonych materiałów do produkcji.

3.2.2. Cena eksportowa

- (139) Producent eksportujący prowadził wywóz do Unii albo bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, albo za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw z siedzibą we Francji, Włoszech i w Hiszpanii działających w charakterze importerów. Importerzy powiązani odsprzedali produkt objęty postępowaniem klientom niepowiązanym w Unii.
- (140) W przypadku gdy producent eksportujący wywoził produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii za cenę eksportową uważało się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (141) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego działającego jako importer cenę eksportową ustalono na podstawie ceny, po której przywieziony produkt został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedaniem, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz osiągnięte zyski.
- (142) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Jushi Egypt stwierdziło, że niektóre koszty sprzedaży bezpośredniej ponoszone przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe odliczono dwukrotnie. Komisja zbadała te argumenty i przyznała, że w przypadku przedsiębiorstw Jushi Italia i Jushi Spain opłaty bankowe i koszty ubezpieczenia faktycznie odliczono dwukrotnie, i skorygowała te błędy. W odniesieniu do przedsiębiorstwa Jushi France Komisja odrzuciła argument przedsiębiorstwa Jushi Egypt, zauważając, że amortyzacja wartości zapasów odnosi się do produktu objętego dochodzeniem zarejestrowanego w okresie objętym dochodzeniem i została przypisana przez samo przedsiębiorstwo. W związku z tym koszty te są właściwie uwzględnione w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych do celów obliczenia ceny eksportowej.

3.2.3. Porównanie

- (143) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) przywrócenia ich do poziomu *ex-works*; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.2.3.1. Dostosowania wartości normalnej

- (144) W celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu *ex-works* dokonano dostosowania pod kątem transportu lądowego.
- (145) Uwzględniono koszty kredytu w celu zapewnienia porównywalności cen.

3.2.3.2. Dostosowania ceny eksportowej

- (146) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu: cła, transportu lądowego, frachtu morskiego i ubezpieczenia oraz kosztów przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych.
- (147) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu, prowizje, zniżki i opłaty bankowe.

3.2.4. Marginesy dumpingu

- (148) W przypadku współpracującego producenta eksportującego Komisja porównała średnią ważoną konstruowanej wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (149) Na tej podstawie wyliczono następujący ostateczny średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	11,0

- (150) Poziom współpracy w przedmiotowej sprawie jest wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracującego producenta eksportującego stanowił 100 % łącznego przywozu do Unii w OD. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie współpracującego producenta eksportującego.
- (151) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	11,0
Cały pozostały przywóz pochodzący z Egiptu	11,0

3.3. Tajlandia

3.3.1. Wartość normalna

- (152) W celu ustalenia wartości normalnej Komisja oceniła najpierw, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej producentów eksportujących objętych próbą była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży produktu podobnego niezależnym klientom na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (153) Na tej podstawie sprzedaż krajową uznano za reprezentatywną w odniesieniu do Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd. („Asia Composite”), podczas gdy łączna sprzedaż krajowa Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd. („Wanda”) nie osiągnęła progu reprezentatywności.
- (154) W przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym była niedostateczna bądź gdy danego rodzaju produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego. W przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie występowała, Komisja szukała alternatywnych źródeł cen w zwykłym obrocie handlowym. Z uwagi na brak sprzedaży krajowej prowadzonej przez innego producenta objętego próbą lub brak możliwości ujawnienia ceny sprzedaży krajowej innego producenta objętego próbą w odniesieniu do tego rodzaju produktu w miarodajny sposób bez naruszenia poufności tego producenta, a także z uwagi na brak innych dostępnych źródeł cen tego konkretnego rodzaju produktu, Komisja skonstruowała wartość normalną odpowiednich rodzajów produktów zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

- (155) W przypadku braku sprzedaży danego rodzaju produktu na rynku krajowym wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracującego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez współpracującego producenta eksportującego przy sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
 - średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracującego producenta eksportującego z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (156) W przypadku sprzedaży danego rodzaju produktu na rynku krajowym, ale nie w reprezentatywnych ilościach, wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie średnich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym w odniesieniu do tego rodzaju produktu.
- (157) W odniesieniu do przedsiębiorstwa Asia Composite, które prowadziło reprezentatywną sprzedaż krajową, Komisja określiła rodzaje produktu krajowego, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami produktu wywozonymi do Unii.
- (158) Komisja oceniła następnie, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, reprezentatywność sprzedaży krajowej dokonywanej przez producenta eksportującego w odniesieniu do każdego rodzaju produktu identycznego lub porównywalnego z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii. Sprzedaż krajowa identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu jest uznawana za reprezentatywną, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej tego rodzaju produktu do Unii.
- (159) Komisja ustaliła, że sprzedaż krajowa znacznej ilości rodzajów produktu była reprezentatywna. W przypadku niektórych rodzajów produktu, stanowiących 38 % sprzedaży eksportowej do Unii, sprzedaż krajowa albo nie istniała, albo była poniżej progu 5 %, a zatem nie była reprezentatywna. W przypadku tych rodzajów produktu wartość normalną skonstruowano zgodnie z metodyką opisaną w motywach 155–156 powyżej.
- (160) Następnie, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem w celu podjęcia decyzji, czy do obliczenia wartości normalnej można wykorzystać rzeczywistą sprzedaż krajową. Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (161) Jeśli obydwa warunki są spełnione, wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w OD.
- (162) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa niż jednostkowy koszt produkcji.
- (163) Analiza sprzedaży krajowej prowadzonej przez przedsiębiorstwo Asia Composite wykazała, że wielkość sprzedaży z zyskiem niektórych rodzajów produktu w okresie objętym dochodzeniem stanowiła mniej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tych rodzajów produktu. W związku z tym wartość normalną w odniesieniu do tych rodzajów produktów obliczono jako średnią ważoną ceny tylko tej sprzedaży, która przyniosła zysk. W odniesieniu do wszystkich pozostałych rodzajów produktu zastosowanie miał scenariusz przedstawiony w motywach 160 i 126, a wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem.

- (164) Jeżeli dany rodzaj produktu nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach lub w ogóle nie był sprzedawany na rynku krajowym w rozumieniu art. 2 ust. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego, Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

3.3.2. *Cena eksportowa*

- (165) Dwóch tajlandzkich producentów eksportujących, Asia Composite i Wanda, dokonywało wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii. W związku z powyższym cena eksportowa została określona jako cena faktycznie zapłacona lub należna za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.3.3. *Porównanie*

- (166) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałóżono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) przywrócenia ich do poziomu *ex-works*; oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.3.3.1. *Dostosowania wartości normalnej*

- (167) W celu ustalenia wartości normalnej na poziomie handlu *ex-works* dokonano dostosowania pod kątem transportu lądowego.
- (168) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu i opłaty bankowe.

3.3.3.2. *Dostosowania ceny eksportowej*

- (169) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu: transportu lądowego, transportu morskiego i ubezpieczenia, przeładunku i załadunku.
- (170) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu, opłaty bankowe, zniżki i prowizje wypłacane niepowiązanemu przedstawicielowi.

3.3.4. *Argumenty przedstawione po ujawnieniu ostatecznych ustaleń*

- (171) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komisja odniosła się do twierdzenia przedsiębiorstwa ACM, że wartość normalna przedsiębiorstwa Wanda powinna opierać się na sprzedaży krajowej przedsiębiorstwa ACM. Komisja przypomniła, że argumenty dotyczące podejścia przyjętego w sprawie Hansol Paper omówiono już w motywie 154 powyżej. Komisja przypomniła, że przedstawiając dane dotyczące sprzedaży krajowej wraz z odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym środków antidumpingowych, przedsiębiorstwo ACM uznało te dane za poufne w rozumieniu art. 19 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo ACM przedstawiło niepoufne streszczenia danych, które mają zostać włączone do jawnych akt sprawy, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja zaakceptowała ten argument. W żadnym momencie dochodzenia przedsiębiorstwo ACM nie twierdziło, że nie uważa już swoich danych dotyczących sprzedaży krajowej za poufne, nie upoważniło Komisji do ujawnienia ich w jawnych aktach sprawy zamiast streszczeń ani nie wyjaśniło, dlaczego powody, dla których przedsiębiorstwo ACM uznało odpowiednie informacje za poufne, nie mają już zastosowania. Jak wyjaśniono w motywie 154, ponieważ sprzedaż krajowa dokonywana przez innych producentów objętych próbą w odniesieniu do odpowiednich rodzajów produktu nie mogła zostać ujawniona bez naruszenia poufności producenta objętego postępowaniem oraz ponieważ nie były dostępne żadne inne wiarygodne źródła cen, Komisja skonstruowała wartość normalną odpowiednich rodzajów produktu zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja uznała ten argument za nieuzasadniony.

- (172) W odniesieniu do twierdzenia przedsiębiorstwa ACM dotyczącego rzekomo błędnego wykorzystania kosztów kredytu w przypadku sprzedaży eksportowej do Unii Komisja zauważyła, że koszty kredytu wykorzystane w obliczeniach opierały się na informacjach przedstawionych przez przedsiębiorstwo ACM w dowodzie rzeczowym nr 5 podczas wizyty weryfikacyjnej. Przedsiębiorstwo ACM wprowadziło w tym dowodzie stopy procentowe w wysokości 4,9 % w przypadku sprzedaży w USD i 3,75 % w przypadku sprzedaży w EUR. Ponieważ w sprawozdaniu z wizyty nie poruszono żadnych kwestii dotyczących tych stóp procentowych, Komisja uznała informacje przedstawione w dowodzie rzeczowym nr 5 za przyjęte. W związku z tym nie można przyjąć argumentu przedsiębiorstwa ACM dotyczącego rzekomo błędnego wykorzystania tych kosztów kredytu.
- (173) W odniesieniu do twierdzenia przedsiębiorstwa ACM dotyczącego rzekomo błędnego wykorzystania kosztów kredytu w przypadku sprzedaży krajowej Komisja zauważyła, że zarówno w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym środków antidumpingowych, jak i w informacjach przedstawionych w dowodzie rzeczowym nr 5 podczas wizyty weryfikacyjnej wskazano stawkę kosztów kredytu zastosowaną do obliczeń. Przedsiębiorstwo ACM nie wskazało żadnej zmiany/korekty tej stawki podczas weryfikacji, co odzwierciedlono w sprawozdaniu z wizyty w przedsiębiorstwie, ani nie zakwestionowało jej po ujawnieniu mu tego sprawozdania. Domniemanej stawki nie można było uznać za zweryfikowaną, w przeciwieństwie do stawek przedstawionych w dowodzie rzeczowym 5 z wizyty weryfikacyjnej. W związku z tym argument odrzucono.
- (174) Przedsiębiorstwo Wanda twierdziło również, że od wartości normalnej należało odjąć opłaty bankowe i koszty kredytu. Komisja potwierdza, że wartość normalną zastosowaną do porównania rzeczywiście obliczono po odliczeniu tych domniemanych dostosowań. Wpływ takich odliczeń jest jednak nieznaczny, widoczny dopiero na trzecim miejscu po przecinku, a zatem nie ma istotnego wpływu na margines dumpingu, który pozostaje na poziomie 15,3 %.
- (175) Przedsiębiorstwo ACM twierdziło ponadto, że Komisja powinna zwiększyć wartość CIF w odniesieniu do sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych poza Unią poprzez dodanie kwot kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku tych przedsiębiorstw handlowych, argumentując, że lepiej odzwierciedlałoby to wartość CIF na granicy Unii. W tym względzie Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwa te nie działały jak przedsiębiorstwa handlowe, lecz jako przedstawiciele organizujący sprzedaż w imieniu przedsiębiorstwa ACM. Zgodnie z tym modelem prowizji faktury wystawia klientowi końcowemu bezpośrednio producent (sprzedaż bezpośrednia), natomiast „przedsiębiorstwo handlowe” otrzymuje jedynie prowizję za zorganizowanie transakcji. W związku z tym Komisja uznała, że wartość CIF powinna opierać się na cenie naliczonej klientowi końcowemu i żadne dostosowanie z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych lub zysku przedstawicieli nie było uzasadnione.
- (176) Ponadto przedsiębiorstwo ACM twierdziło, że popełniło błąd pisarski w obliczeniach dotyczących krajowych przewozów towarowych w odniesieniu do faktury eksportowej ACM24NCM007 i przedstawiło dane oparte na skorygowanych obliczeniach. Komisja zauważyła, że informacje te przedłożono na bardzo późnym etapie dochodzenia (po ujawnieniu ostatecznych ustaleń) i w związku z tym nie mogły zostać potwierdzone. W każdym razie wpływ proponowanej korekty jest nieistotny; dostosowanie obniżyłoby wynik jedynie o kilka centów, pozostawiając ogólny margines dumpingu na tym samym poziomie. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

3.3.5. Marginesy dumpingu

- (177) W przypadku dwóch producentów eksportujących z Tajlandii Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (178) Na tej podstawie wyliczono następujący ostateczny średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd.	25,4
Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd.	15,3

- (179) Poziom współpracy uznaje się za wysoki, biorąc pod uwagę, że wywóz dokonywany przez współpracującego producenta eksportującego stanowił całość przywozu do Unii z Tajlandii w OD. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustalić rezydualny margines dumpingu na poziomie współpracujących producentów eksportujących, którzy mieli najwyższy ustalony margines.

(180) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd.	25,4
Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd.	15,3
Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajlandii	25,4

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (181) Na początku okresu badanego produkt podobny był wytwarzany przez dziesięciu producentów w Unii, ale dwóch z nich zaprzestało produkcji w OD. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (182) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła 529 828 ton. Komisja ustaliła wielkość produkcji w oparciu o dostępne informacje dotyczące przemysłu Unii dostarczone przez Glass Fibre Europe („GFE”). Jak wskazano w motywie 34, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za 69 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (183) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie (i) wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym (w tym celu wykorzystano dane przedstawione przez GFE) oraz (ii) wielkości przywozu z państw trzecich (ustalonej w oparciu o dane pochodzące z bazy COMEXT Eurostatu).
- (184) Ponieważ część przemysłu Unii jest zintegrowana pionowo, a GFR są wykorzystywane jako materiał pośredni do produkcji różnych produktów rynku niższego szczebla, konsumpcję własną i konsumpcję na wolnym rynku przeanalizowano oddzielnie.
- (185) Rozróżnienie między rynkiem sprzedaży wewnętrznej a wolnym rynkiem ma znaczenie dla analizy szkody, ponieważ produkty przeznaczone na użytek własny nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu z uwagi na fakt, że sprzedaje je się w ramach tego samego przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw na podstawie cen transferowych ustalonych zgodnie z politykami wewnętrznymi, a zatem niezwiązanymi bezpośrednio z cenami wolnorynkowymi. Natomiast produkcja przeznaczona na sprzedaż na wolnym rynku pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem produktu objętego postępowaniem.
- (186) Aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu Unii, Komisja zwróciła się o przekazanie danych dotyczących całej działalności w zakresie GFR i określiła, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny, czy na wolny rynek.
- (187) Komisja zbadała niektóre wskaźniki gospodarcze odnoszące się do przemysłu Unii tylko na podstawie danych dotyczących wolnego rynku. Te wskaźniki to: wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży na rynku unijnym; udział w rynku; wielkość i ceny wywozu; rentowność; zwrot z inwestycji; oraz przepływy środków pieniężnych. Tam, gdzie było to możliwe i odpowiednie, ustalenia te zostały następnie porównane z danymi dotyczącymi rynku sprzedaży wewnętrznej, tak aby uzyskać pełny obraz sytuacji przemysłu Unii.
- (188) Inne wskaźniki ekonomiczne można było jednak wymiernie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności dotyczącej GFR, w tym użytku własnego przemysłu Unii. Są to: produkcja; moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych; inwestycje; zapasy; zatrudnienie; wydajność; płace oraz zdolność do pozyskania kapitału. Wynika to stąd, że są one zależne od całej działalności produkcyjnej niezależnie od tego, czy GFR zatrzymuje się na wewnętrzne potrzeby, czy sprzedaje na wolnym rynku.

(189) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja na rynku unijnym (w tonach)

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	959 623	1 056 590	927 463	936 119
<i>Indeks</i>	100	110	97	98
Konsumpcja własna	104 510	103 486	94 143	94 765
<i>Indeks</i>	100	99	90	91
Konsumpcja na wolnym rynku	855 113	953 104	833 320	841 354
<i>Indeks</i>	100	111	97	98

Źródło: Dane dostarczone przez GFE; Eurostat (baza COMEXT).

- (190) Z tabeli 1 wynika, że w okresie badanym maksymalnie 10 % konsumpcji GFR w Unii było przeznaczone na rynek sprzedaży wewnętrznej, podczas gdy resztę sprzedawano na wolnym rynku.
- (191) W okresie badanym całkowita konsumpcja w Unii zmalała o 2 %. Całkowita konsumpcja w Unii najpierw wzrosła w latach 2021–2022 o 10 %, a następnie spadła o 12 % w 2023 r. i ponownie wzrosła w OD do poziomu niemal równego poziomowi z początku okresu badanego.
- (192) Konsumpcja na wolnym rynku wykazywała praktycznie taką samą tendencję jak całkowita konsumpcja w Unii, począwszy od wzrostu o 11 % w latach 2021–2022, po którym nastąpił spadek o 13 %, a następnie wzrost do poziomu z początku okresu badanego. Wzrost konsumpcji w Unii na wolnym rynku zaobserwowany w 2022 r. wynikał głównie z ożywienia gospodarczego po zniesieniu środków związanych z COVID-19, ponieważ użytkownicy wznowili składanie zamówień w celu uzupełnienia zapasów i wznowili produkcję. Popyt na GFR w Unii zmniejszył się jednak w 2023 r. ze względu na spadek konsumpcji, a następnie słabe ożywienie gospodarcze. W OD konsumpcja w Unii powróciła niemal do poziomu odnotowanego w 2021 r.
- (193) Konsumpcja własna spadła w okresie badanym o 9 %. Ponieważ konsumpcja własna była stosunkowo niska, wpływu tego spadku nie odzwierciedlono w całkowitej konsumpcji w Unii.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (194) Komisja zbadała, czy przywóz produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (195) Margines dumpingu ustalony w odniesieniu do przywozu z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii był powyżej progu *de minimis*, określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wielkość przywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Udziały w rynku w okresie objętym dochodzeniem wynosiły odpowiednio 4 %, 18 % i 2 %.

- (196) Warunki konkurencji między przywozem GFR po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz między ich przywozem a produktem podobnym sprzedawanym przez przemysł Unii były podobne. Dokładniej rzecz ujmując dochodzenie wykazało, na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów eksportujących, importerów i producentów unijnych, że przywożone produkty i produkt podobny sprzedawano za pośrednictwem porównywalnych kanałów sprzedaży. Ponadto przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, w znacznym stopniu podcinał ceny sprzedaży przemysłu Unii.
- (197) Dlatego też wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

4.3.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (198) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział przywozu w rynku został ustalony przez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii.
- (199) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Ilość przywozu z Bahrajnu (w tonach)	20 894	21 057	21 973	31 387
<i>Indeks</i>	100	101	105	150
Udział w rynku (%)	2	2	3	4
<i>Indeks</i>	100	101	117	145
Ilość przywozu z Egiptu (w tonach)	102 756	108 876	106 324	151 285
<i>Indeks</i>	100	106	103	147
Udział w rynku (%)	12	11	13	18
<i>Indeks</i>	100	95	106	150
Ilość przywozu z Tajlandii (w tonach)	28	4 942	16 266	17 664
<i>Indeks</i>	100	17 415	57 316	62 244
Udział w rynku (%)	0	1	2	2
<i>Indeks</i>	–	100	200	200
Ilość przywozu z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii (w tonach)	123 678	134 875	144 563	200 336
<i>Indeks</i>	100	109	117	162
Udział Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii w rynku w %	14	14	17	24
<i>Indeks</i>	100	98	120	165

Źródło: Eurostat (baza COMEXT).

- (200) Łączna wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wzrosła zarówno w ujęciu względnym, jak i bezwzględnym w okresie badanym, a ich łączny udział w rynku wzrósł z 14 % w 2021 r. do 24 % w OD.

4.3.3. *Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe*

- (201) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu. Średnia ważona cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/t)

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Bahrajn	892	1 359	953	823
<i>Indeks</i>	100	152	107	92
Egipt	792	1 178	931	712
<i>Indeks</i>	100	149	118	90
Tajlandia	1 670	2 065	859	830
<i>Indeks</i>	100	124	51	50

Źródło: Eurostat (baza COMEXT).

- (202) Średnia cena przywozu do Unii z Bahrajnu spadła w okresie badanym o 8 % i utrzymywała się w tym okresie znacznie poniżej poziomu cen sprzedaży przemysłu Unii, z wyjątkiem 2022 r. Średnia cena przywozu do Unii z Egiptu również spadła w okresie badanym o 10 % i utrzymywała się stale poniżej poziomu przemysłu Unii w tym okresie. Średnia cena przywozu do Unii z Tajlandii spadła w okresie badanym o 50 %, co wynikało głównie z faktu, że cena ta była stosunkowo wysoka w 2021 r., kiedy ilość przywozu była dość niska. Po 2021 r. średnia cena przywozu do Unii z Tajlandii była znacznie niższa od poziomu cen sprzedaży przemysłu Unii.
- (203) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym; oraz
 - odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracujących producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.
- (204) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Wykazał on, że w OD przywóz produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, powodował podcięcie cen przemysłu Unii o 30,6–39,0 %.
- (205) Oprócz podjęcia cenowego ustalono, że doszło również do znacznego tłumienia i zaniżania cen. Ze względu na znaczną presję cenową spowodowaną tanim przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, przemysł Unii był zmuszony do obniżenia swoich cen w celu konkutowania z tym przywozem i nie był w stanie podnieść cen w całym OD stosownie do zmian kosztów produkcji, próbując jednocześnie osiągnąć rozsądny poziom zysku, jak określono w tabeli 8 poniżej. Dane podane w tabeli 3 potwierdzają istnienie znacznego tłumienia i zaniżania cen, a także zaniżania cen stwierdzonego na podstawie danych dostarczonych przez objętych próbą producentów eksportujących. W rezultacie przemysł Unii był zmuszony do sprzedaży po cenach niewystarczających do pokrycia swoich kosztów, co przyczyniło się do pogorszenia jego sytuacji finansowej.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

- (206) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (207) Jak wspomniano w motywie 34, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrwykową.
- (208) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie informacji dostarczonych przez GFE. Dane dotyczyły wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.
- (209) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (210) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (211) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	616 388	620 455	528 204	529 828
<i>Indeks</i>	100	101	86	86
Moce produkcyjne (w tonach)	711 692	696 059	683 048	665 311
<i>Indeks</i>	100	98	96	93
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	87	89	77	80
<i>Indeks</i>	100	103	89	92

Źródło: GFE.

- (212) Wielkość produkcji w 2022 r. nieznacznie wzrosła w porównaniu z 2021 r. po złagodzeniu środków związanych z COVID-19, co ułatwiło stabilizację produkcji. Ponadto w 2022 r. kilku objętych próbą producentów unijnych zwiększyło wielkość produkcji w celu zgromadzenia zapasów produktów końcowych, ponieważ przystępowali oni do planowanej przebudowy pieców. W 2023 r. i w OD nastąpił jednak znaczny spadek wielkości produkcji, ponieważ producenci unijni wyprzedawali zgromadzone zapasy, a jednocześnie przemysł Unii borykał się ze wzrostem przywozu GFR po cenach dumpingowych.

- (213) Moce produkcyjne stale spadały w całym okresie badanym i zmniejszyły się o 7 %. Spadek mocy produkcyjnych od 2021 r. do końca OD był spowodowany zaprzestaniem produkcji przez niektórych producentów unijnych, przy czym przedsiębiorstwo Krosglass S.A. zaprzestało produkcji GFR w Polsce, a przedsiębiorstwo Electric Glass Fiber NL, B.V. rozpoczęło postępowanie upadłościowe.
- (214) Wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło w okresie badanym o 7 punktów procentowych, ponieważ wielkość produkcji zmniejszyła się bardziej niż moce produkcyjne.

4.4.2.2. Ilość sprzedaży i udział w rynku

- (215) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii i jego udział w wolnym rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży na wolnym rynku i udział w rynku

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży przemysłu Unii na wolnym rynku (w tonach)	405 241	373 138	341 558	344 948
<i>Indeks</i>	100	92	84	85
Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji w Unii na wolnym rynku (%)	47	39	41	40

Źródło: GFE.

- (216) W okresie badanym wielkość sprzedaży prowadzonej przez producentów unijnych na wolnym rynku unijnym spadła o 15 %. Jednocześnie, podczas gdy konsumpcja na wolnym rynku spadła jedynie nieznacznie o 2 % w okresie badanym, wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmniejszyła się, a udział przemysłu Unii w rynku spadł z 47 % w 2021 r. do 40 % w OD.
- (217) Jeżeli chodzi o rynek sprzedaży wewnętrznej, wielkość produkcji na wewnętrzne potrzeby i udział w rynku Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość produkcji na użytek własny i jej udział w rynku

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji własnej (w tonach)	104 510	103 486	94 143	94 765
<i>Indeks</i>	100	99	90	91
Łączna produkcja przemysłu Unii (w tonach)	616 388	620 455	528 204	529 828
<i>Indeks</i>	100	101	86	86
Udział sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej w całkowitej produkcji unijnej (%)	17	17	18	18
<i>Indeks</i>	100	98	105	105

Źródło: GFE.

- (218) Wielkość sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej na rynku unijnym spadła w okresie badanym o 9 %. Choć sprzedaż zarówno na wolnym rynku, jak i na rynku zmonopolizowanym wykazywała podobną tendencję od 2021 r. do końca OD, to spadek sprzedaży na rynku zmonopolizowanym był o 6 punktów procentowych niższy niż na wolnym rynku.
- (219) Udział przemysłu Unii w rynku sprzedaży wewnętrznej (wyrażony jako odsetek całkowitej produkcji unijnej) nieznacznie zmniejszył się w 2022 r., a następnie utrzymywał się na stałym poziomie około 18 % przez resztę okresu.
- (220) W związku z tym stwierdzono, że spadek sprzedaży przemysłu Unii na wolnym rynku był wynikiem zwiększonej presji wywieranej przez przywóz z państw, których dotyczy postępowanie.

4.4.2.3. Wzrost

- (221) W okresie badanym konsumpcja w Unii pozostała stabilna, jednak wielkość sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym zmalała o 15 %. Przemysł Unii odnotował zatem utratę udziału w rynku, w przeciwieństwie do udziału w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie – udział ten wzrósł w okresie badanym.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (222) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	3 240	3 293	3 178	2 681
Indeks	100	102	98	83
Wydajność (jednostka/ pracownik)	190	188	166	198
Indeks	100	99	87	104

Źródło: GFE.

- (223) W okresie badanym liczba pracowników w przemyśle Unii najpierw nieznacznie wzrosła, a potem znacznie spadła. Początkowy wzrost wynoszący 2 % w 2022 r. w porównaniu z 2021 r. odpowiadał wzrostowi produkcji i sprzedaży w następstwie złagodzenia ograniczeń związanych z COVID-19. Następnie przemysł Unii musiał ograniczyć zatrudnienie, aby dostosować się do trudnych warunków rynkowych i utrzymać efektywność operacyjną, co doprowadziło do ogólnego spadku o 17 % w okresie badanym. Ta redukcja zatrudnienia była również związana z zamykaniem zakładów.
- (224) W latach 2021–2023 wydajność spadła z 190 do 166 ton metrycznych na pracownika, a następnie wzrosła w OD do 198 ton metrycznych na pracownika po znacznym spadku zatrudnienia. Przyrost efektywności wynikał również z inwestycji w piece dokonanych przez kilku unijnych producentów GFR.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (225) Jest to pierwsze zakończone dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (226) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży w Unii

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (w EUR/t)	1 100	1 540	1 343	1 182
<i>Indeks</i>	100	140	122	107
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t)	1 161	1 437	1 458	1 435
<i>Indeks</i>	100	124	126	124

Źródło: Objęci próbą producenci unijni.

- (227) Średnie ceny sprzedaży wzrosły w 2022 r. w porównaniu z 2021 r., ponieważ objęci próbą producenci unijni byli w stanie przenieść wzrost kosztów spowodowany inflacją na klientów ze względu na wzrost popytu. W 2023 r. i w OD średnie ceny sprzedaży spadły jednak ze względu na spadek popytu na rynku unijnym w 2023 r., jego jedynie częściową poprawę w OD oraz zwiększoną presję cenową ze strony przywozu.
- (228) Jednostkowe koszty produkcji w latach 2021–2023 wzrosły o 26 % ze względu na wzrost kosztów pracy i surowców. Ponadto ceny energii były niestabilne, co miało znaczący wpływ na sektory przemysłu, które w dużym stopniu opierają się na energii. Jednostkowy koszt produkcji zmniejszył się w OD w porównaniu z 2023 r., ale pozostał znacznie powyżej poziomu z 2021 r. ze względu na spadek cen energii, poprawę efektywności energetycznej i skuteczne strategie zarządzania kosztami. Ogółem w okresie badanym jednostkowe koszty produkcji wzrosły o 24 %.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (229) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	59 946	64 857	66 777	68 186
<i>Indeks</i>	100	108	111	114

Źródło: Objęci próbą producenci unijni.

- (230) Średni koszt pracy na pracownika wykazywał stałą tendencję wzrostową, przy ogólnym wzroście o 14 % w okresie badanym. Wzrost ten wynikał głównie z presji na rynku pracy, ponieważ przedsiębiorstwa podnosiły płace, aby zatrzymać i przyciągnąć pracowników na napiętym rynku pracy po pandemii COVID-19, w okresie wysokiej inflacji.

4.4.3.3. Zapasy

(231) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	41 544	68 278	51 620	56 678
<i>Indeks</i>	100	164	124	136

Źródło: Objęci próbą producenci unijni.

(232) Wzrost zapasów w 2022 r. wynikał początkowo ze strategicznego gromadzenia zapasów ze względu na planowane przebudowy pieców. Zbiegło się to z wcześniejszym okresem ożywienia gospodarczego po pandemii COVID-19, kiedy to nastąpił znaczny wzrost popytu powodujący problemy związane z łańcuchami dostaw, co skłoniło producentów unijnych do nadmiernego zamawiania surowców potrzebnych do produkcji. Po zakończeniu przebudowy pieców zapasy zmniejszyły się, ponieważ objęci próbą producenci unijni zdołali sprzedać posiadane zapasy w 2023 r. W OD odnotowano jednak wzrost zapasów o 9,8 % w porównaniu z 2023 r., ponieważ konsumpcja wzrosła bardziej niż sprzedaż w Unii, a przywóz zyskał udział w rynku. Ponieważ produkcja przewyższała wzrost sprzedaży, stan zapasów zwiększył się. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(233) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	- 5,4	8,0	- 7,3	- 10,6
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	10 165 478	26 151 455	20 865 951	10 401 264
<i>Indeks</i>	100	257	205	102
Inwestycje (w EUR)	29 103 848	35 118 981	72 272 923	25 398 153
<i>Indeks</i>	100	121	248	87
Zwrot z inwestycji (%)	- 6	13	- 6	- 8
<i>Indeks</i>	- 100	228	- 109	- 145

Źródło: Objęci próbą producenci unijni.

- (234) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Chociaż przemysł Unii poniósł straty w 2021 r., w 2022 r. odnotowano wzrost rentowności, ponieważ objęci próbą producenci unijni mogli przenieść wzrost jednostkowych kosztów produkcji na klientów dzięki korzystnym warunkom rynkowym związanym z wysokim popytem. W 2023 r. i w OD rentowność spadła jednak ze względu na wzrost kosztów, których nie można było zrekompensować podniesieniem cen sprzedaży z uwagi na wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych podcinających i zaniżających ceny przemysłu Unii.
- (235) Inwestycje w okresie badanym wzrosły. Inwestycje te dotyczyły głównie przebudowy pieców u objętych próbą producentów unijnych, co miało na celu zapewnienie dalszej żywotności urządzeń. Inwestycje te, planowane z dużym wyprzedzeniem, dokonywane były w sytuacji niekorzystnych warunków rynkowych panujących w 2023 r. i w OD.
- (236) Przepływy środków pieniężnych od 2021 r. do OD wykazywały znaczne wahania spowodowane niestabilnymi warunkami rynkowymi. W okresie badanym 2022 r. był jedynym rokiem, w którym wszyscy objęci próbą producenci unijni osiągnęli znaczne zyski, częściowo pozbyli się zapasów zgromadzonych na okres planowanej przebudowy pieców, co doprowadziło do dodatniego przepływu środków pieniężnych. W 2023 r. i w OD pomimo poważnych strat przepływy pieniężne pozostały dodatnie. Tę pozornie sprzeczną sytuację można w dużej mierze przypisać znacznemu wpływowi pozytywnych przepływów pieniężnych wynikających ze zmniejszenia poziomu zapasów nagromadzonych w 2022 r.
- (237) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji podążał za trendem wyznaczonym przez rentowność. Początkowo wzrósł on w 2022 r., a następnie uległ pogorszeniu w 2023 r., a jeszcze bardziej w OD, co utrudniło przemysłowi Unii pozyskiwanie kapitału i wzrost.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (238) W okresie badanym przemysł Unii był rentowny dopiero w 2022 r., po czym zaczął ponosić straty. W 2023 r. i w OD sytuacja, w której przemysł Unii przynosił straty, zbiegła się ze wzrostem przywozu z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii po cenach niższych od średnich cen sprzedaży i kosztów produkcji przemysłu Unii.
- (239) W 2022 r. przemysł Unii był w stanie podnieść poziom cen, tak aby osiągnąć rentowność. W 2023 r. i w OD wzrosła jednak różnica między cenami sprzedaży przemysłu Unii a cenami przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Ceny unijne wzrosły o 7 % w okresie badanym, podczas gdy (i) ceny przywozu z Bahrajnu spadły o 8 %, (ii) ceny przywozu z Egiptu spadły o 10 %, a (iii) ceny przywozu z Tajlandii spadły o 50 %. W rezultacie, mimo iż przemysł Unii był zmuszony do sprzedawania ze stratą, to między 2021 r. a OD stracił udział w rynku.
- (240) Prawie wszystkie wskaźniki szkody wskazywały na istnienie ogólnej negatywnej tendencji w całym okresie badanym. Produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, rentowność oraz zwrot z inwestycji pogorszyły się wraz ze spadkiem wielkości sprzedaży i udziału w rynku. W 2022 r. Unia była w stanie do pewnego stopnia poprawić swoją sytuację, ponieważ popyt na GFR wzrósł ponownie w następstwie zniesienia środków związanych z COVID-19. W 2023 r. i w OD ze względu na wzrost wielkości dumpingowego przywozu po malejących cenach sytuacja przemysłu Unii uległa jednak dalszemu pogorszeniu, o czym świadczy wzrost strat.
- (241) Jak wskazano powyżej, inne wskaźniki gospodarcze, takie jak zwrot z inwestycji, były ujemne w okresie badanym, z wyjątkiem 2022 r. Wpłynęło to na zdolność przemysłu Unii do samofinansowania operacji i pozyskiwania kapitału, hamując tym samym jego wzrost, a nawet zagrażając jego przetrwaniu w perspektywie średnio- i długoterminowej.
- (242) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (243) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii.
- (244) Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby ewentualne szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Czynniki te obejmują przywóz z państw trzecich innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, wyniki wywozu przemysłu Unii, wzrost kosztów surowców i kosztów energii dla przemysłu Unii oraz rozwój rynku sprzedaży wewnętrznej.

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (245) Komisja zbadała zmiany wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wpływ tego przywozu na przemysł Unii zgodnie z wymogami określonymi w art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (246) Dochodzenie wykazało, że wielkość przywozu towarów po cenach dumpingowych podcinających ceny przemysłu Unii z państw, których dotyczy postępowanie, wzrosła w okresie badanym zarówno w ujęciu bezwzględny, jak i względny, ponieważ łączny udział w rynku państw, których dotyczy postępowanie, systematycznie wzrastał z 14 % w 2021 r. do 24 % w OD.
- (247) Jednocześnie w okresie badanym udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się o dziewięć punktów procentowych.
- (248) Średnie ceny jednostkowe towarów przywożonych po cenach dumpingowych z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii spadły między 2021 r. a OD odpowiednio o 8 %, 10 % i 50 % i były niższe od cen przemysłu Unii w tym samym okresie.
- (249) W toku dochodzenia ustalono, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, stale podcinał ceny sprzedaży przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem, przy czym marginesy podcięcia wynosiły od 30,6 % do 39,0 %. Jednocześnie stwierdzono, że ceny importowe były znacznie niższe niż koszty produkcji przemysłu Unii. Podczas gdy średnie koszty jednostkowe przemysłu Unii wzrosły w okresie badanym o 24 %, głównie ze względu na wyższe koszty energii i surowców, jego cen sprzedaży nie można było odpowiednio podnieść ze względu na presję cenową wywieraną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych. W rezultacie nawet gdy ceny sprzedaży tymczasowo wzrosły w 2022 r., w kolejnych latach pozostawały one ściśle dostosowane do poziomu kosztów lub poniżej tego poziomu, co uniemożliwiło przemysłowi Unii pokrycie kosztów i osiągnięcie rozsądnej marży zysku. Połączony efekt trwałego podcięcia cenowego i niezdolności przemysłu Unii do podniesienia cen zgodnie z kosztami doprowadził do znacznego tłumienia cen.
- (250) Przemysł Unii przynosił straty w 2021 r., stał się rentowny w 2022 r. i od 2023 r. nadal przynosił straty. Chociaż rentowność znacznie poprawiła się w 2022 r., następnie gwałtownie się pogorszyła, osiągając -7,3 % w 2023 r. i -10,6 % w okresie objętym dochodzeniem. Pogorszenie to zbiegło się w czasie ze znacznym spadkiem cen przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, po 2022 r. Chociaż ceny importowe wzrosły w 2022 r. w porównaniu z 2021 r., znacznie spadły w 2023 r. i dalej spadały w okresie objętym dochodzeniem. Wielkość przywozu z tych trzech państw osiągnęła najwyższy poziom w 2022 r., spadła w 2023 r., a następnie znacznie wzrosła w okresie objętym dochodzeniem, osiągając poziom o około 65 % wyższy niż w 2021 r. Spadek cen unijnych w połączeniu ze wzrostem przywozu po niskich cenach i ponownym wzrostem wielkości przywozu wywarły presję na pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu Unii, przyczyniając się do pogorszenia jego rentowności począwszy od 2023 r.
- (251) W świetle powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym doprowadził do znacznego wzrostu ich udziału w rynku kosztem przemysłu Unii. Przywóz ten wywierał znaczną presję na przemysł Unii, ponieważ podcinał również i tłumiał ceny przemysłu Unii, co doprowadziło do znacznego pogorszenia sytuacji przemysłu Unii w okresie badanym.

(252) Mając na uwadze powyższe, Komisja ustaliła, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii została spowodowana przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

(253) Wielkość przywozu do Unii oraz udział w rynku i trendy cenowe dotyczące przywozu GFR z innych państw trzecich kształtowały się następująco:

Tabela 12

Przywóz z pozostałych państw trzecich

Państwo		2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
ChRL	Ilość (w tonach)	44 137	94 916	78 515	78 586
	Indeks	100	215	178	178
	Udział w rynku (%)	5	10	9	9
	Średnia cena	1 228	1 584	1 002	918
	Indeks	100	129	82	75
Zjednoczone Królestwo	Ilość (w tonach)	32 186	41 385	32 883	26 640
	Indeks	100	129	102	83
	Udział w rynku (%)	4	4	4	3
	Średnia cena	1 024	1 327	1 426	1 244
	Indeks	100	130	139	122
Malezja	Ilość (w tonach)	136 086	114 653	76 909	86 033
	Indeks	100	84	57	63
	Udział w rynku (%)	16	12	9	10
	Średnia cena	1 049	1 389	1 146	967
	Indeks	100	132	109	92
Pozostałe państwa trzecie	Ilość (w tonach)	113 784	128 451	121 643	111 861
	Indeks	100	113	107	98
	Udział w rynku (%)	13	13	15	13
	Średnia cena	1 093	1 608	1 421	1 286
	Indeks	100	147	130	118

Państwo		2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Ilość (jednostka miary)	326 194	379 405	309 950	303 120
	<i>Indeks</i>	100	116	95	93
	Udział w rynku (%)	38	40	37	36
	Średnia cena	1 086	1 505	1 247	1 096
	<i>Indeks</i>	100	139	115	101

Źródło: Eurostat (baza COMEXT).

- (254) Przywóz z Chin do Unii wzrósł o 78 %, zwiększając swój udział w rynku z 5 % do 10 % w latach 2021–2022, a następnie spadł do 9 % w 2023 r. i w OD. Chińskie ceny obejmujące obowiązujące cła, były wyższe od poziomu cen przemysłu Unii w 2021 r. i 2022 r., jednak w 2023 r. i w OD utrzymywały się poniżej poziomu cen przemysłu Unii, a zatem przyczyniły się również do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii w okresie objętym dochodzeniem. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, były jednak znacznie niższe niż ceny importowe w przywozie z ChRL w okresie badanym, z wyjątkiem (niskiej wielkości) przywozu z Tajlandii w latach 2021 i 2022. Natomiast wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, stale znacznie przewyższała wielkość przywozu z ChRL w okresie badanym. Komisja stwierdziła zatem, że chociaż przywóz z Chin również przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł Unii, jego obecność nie osłabia rzeczywistego i istotnego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą ustaloną w niniejszym dochodzeniu.
- (255) W przypadku przywozu GFR ze Zjednoczonego Królestwa do Unii między 2021 r. a OD zaobserwowano spadek wielkości i stosunkowo stały udział w rynku. Wielkość przywozu ze Zjednoczonego Królestwa wzrosła w latach 2021–2022, po czym spadła o około 21 % w 2023 r. i o kolejne 19 % w OD. Udział w rynku spadł z 4 % do 3 % w okresie badanym. Średnia cena za tonę metryczną przywozu ze Zjednoczonego Królestwa była na poziomie podobnym do średniej ceny przemysłu Unii lub od niej wyższa, a także była wyższa od ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Ceny przywozu ze Zjednoczonego Królestwa najpierw wzrosły o 39 % w latach 2021–2023, a następnie spadły do 1 244 EUR w OD. Komisja stwierdziła zatem, że ze względu na tendencję spadkową, ograniczony udział w rynku i wyższe poziomy cen przywóz ze Zjednoczonego Królestwa nie przyczynił się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii i nie osłabił związku przyczynowego z przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.
- (256) Przywóz z Malezji do Unii od 2021 r. do OD charakteryzował się znacznym spadkiem zarówno pod względem wielkości, jak i udziału w rynku, a także wahaniami cen. Wielkość przywozu gwałtownie spadła z 136 086 ton metrycznych w 2021 r. do 76 909 ton metrycznych w 2023 r., a następnie nieznacznie wzrosła do 86 303 ton w OD. W związku z tym udział w rynku przywozu z Malezji zmniejszył się z 16 % do 10 %. Chociaż średnia cena za tonę metryczną początkowo wzrosła o 32 % w 2022 r., to w 2023 r. i w OD nastąpił znaczny spadek. Komisja stwierdziła zatem, że przywóz z Malezji mógł w pewnym stopniu przyczynić się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii, w szczególności dlatego, że jego ceny importowe były niższe od jednostkowych kosztów produkcji producentów unijnych. Biorąc jednak pod uwagę ogólny spadek wielkości tego przywozu oraz udziału w rynku, przywóz ten nie osłabił rzeczywistego i istotnego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a stwierdzoną istotną szkodą.
- (257) W przywozie GFR z innych państw trzecich – z wyłączeniem państw wymienionych wcześniej – do Unii w okresie badanym odnotowano spadek wielkości o 2 % oraz stabilny udział w rynku na poziomie 13 %. Średnie ceny w przywozie z tych państw były wyższe niż ceny w przywozie z państw, których dotyczy postępowanie. Komisja stwierdziła, że przywóz z innych państw trzecich mógł w pewnym stopniu przyczynić się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii, ponieważ ceny tego przywozu były niższe od jednostkowych kosztów produkcji producentów unijnych. Ze względu na wyższe poziomy cen w porównaniu z przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, przywóz ten nie osłabił jednak rzeczywistego i istotnego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a stwierdzoną istotną szkodą.

- (258) Analiza danych dotyczących przywozu GFR pochodzących ze Zjednoczonego Królestwa, z Malezji i z innych państw trzecich pokazuje niejednoznaczny obraz sytuacji. Przywóz z Malezji zmniejszył się w okresie badanym w ujęciu bezwzględny i względny, natomiast ceny były niższe od cen przemysłu Unii. Przywóz ze Zjednoczonego Królestwa wykazywał tendencję spadkową od 2022 r., podczas gdy jego ceny były wyższe od cen przemysłu Unii. W okresie badanym wielkość przywozu z innych państw trzecich zmniejszyła się. Biorąc pod uwagę wszystkie elementy, w okresie badanym, a w szczególności w OD nie odnotowano znaczącego przywozu towarów z państw trzecich, które zwiększyły swój udział w rynku, utrzymując jednocześnie ceny niższe od cen przemysłu Unii.
- (259) Choć Komisja stwierdziła, że przywóz z Chin przyczynił się do szkody stwierdzonej w okresie objętym dochodzeniem, to uznała, że czynnik ten, choć istotny, nie mógł osłabić rzeczywistego i istotnego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii, ponieważ wzrost wielkości i utrzymująca się presja cenowa ze strony państw, których dotyczy postępowanie, zbiegły się bezpośrednio ze spadkiem sprzedaży, udziału w rynku i rentowności przemysłu Unii, a tym samym stanowiły oczywiste źródło szkody.
- (260) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń RWPZ-TSAIP argumentował, że Komisja nie przeprowadziła odpowiedniej analizy nieprzypisania w odniesieniu do przywozu z innych państw trzecich. W szczególności RWPZ-TSAIP twierdził, że ustalenie to nie wyjaśnia w wystarczającym stopniu, w jaki sposób Komisja rozróżniła szkodliwe skutki przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, od skutków przywozu pochodzącego z innych państw. Według RWPZ-TSAIP ustalenia Komisji zawierały jedynie ogólne stwierdzenia, że przywóz z innych źródeł nie naruszył związku przyczynowego, bez przedstawienia wystarczająco szczegółowej oceny ilościowej jego wielkości, poziomów cen i zmian udziału w rynku. W związku z tym RWPZ-TSAIP twierdził, że ustalenie to nie wykazało, iż szkoda spowodowana przez pozostały przywóz została odpowiednio odróżniona od szkody rzekomo spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (261) Komisja odrzuciła te argumenty. Odsyła się do motywów 254–259, w których opisano, w jaki sposób Komisja przeanalizowała inne znane czynniki, które mogły przyczynić się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii, w tym przywóz z Chin, Zjednoczonego Królestwa, Malezji i innych państw trzecich. Analiza jego wielkości, udziałów w rynku oraz poziomów cen wykazała, że chociaż część tego przywozu mogła w pewnym stopniu przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Unii, jego wielkość wykazywała tendencję spadkową, a ponadto przywóz ten charakteryzował się ograniczonymi udziałami w rynku albo wyższymi poziomami cen niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Komisja stwierdziła zatem, że chociaż część tego przywozu mogła w pewnym stopniu przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Unii, żaden z tych czynników nie osłabił rzeczywistego i istotnego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą ustaloną w toku dochodzenia.
- (262) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przywóz z innych państw trzecich nie osłabił rzeczywistego i istotnego związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów z państw, których dotyczy postępowanie, po cenach dumpingowych.

5.2.2. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (263) Wielkość wywozu przemysłu Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Wyniki wywozu objętych próbą producentów unijnych

	2021	2022	2023	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (w tonach)	83 052	85 859	88 712	110 802
Indeks	100	103	107	133
Średnia cena (EUR za tonę)	1 204	1 807	1 715	1 599
Indeks	100	150	142	133

Źródło: GFE, objęci próbą producenci unijni.

- (264) Od 2021 r. wywóz przemysłu Unii stopniowo rósł, choć pozostał niewielki w porównaniu z całkowitą sprzedażą. Wywóz ten składał się głównie z produktów o wyższych parametrach technicznych, co chroniło je przed bezpośrednią konkurencją cenową. W związku z tym Unia mogła uzyskać wyższe ceny za takie produkty GFR na rynkach międzynarodowych w porównaniu z cenami na rynku unijnym. Odzwierciedlało to strategiczne ukierunkowanie na rynki niszowe za granicą.
- (265) Sprzedaż eksportowa umożliwiła przemysłowi Unii poprawę swojej ogólnej sytuacji finansowej dzięki zwiększonej wielkości sprzedaży i poziomowi uzyskanych cen, które były wyższe niż na rynku unijnym.

5.2.3. Koszty energii i surowców

- (266) Średnia cena energii przemysłu Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 14

Ceny energii i surowców w Unii

	2021	2022	2023	OD
Średni koszt energii za tonę w Unii	210	412	233	204
<i>Indeks</i>	100	197	111	97
Średni koszt surowców za tonę w Unii	182	240	261	231
<i>Indeks</i>	100	132	144	127

Źródło: Objęci próbą producenci unijni.

- (267) W okresie badanym tendencja w zakresie cen energii w Unii była wysoce zmienna, a ostatecznie ustabilizowała się. Gwałtowny wzrost w 2022 r. w porównaniu z 2021 r. został spotęgowany przez konsekwencje napięć geopolitycznych mające wpływ na dostawy energii głównie ze względu na nieuzasadnioną i niczym niesprowokowaną wojnę napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie. Ostry wzrost cen energii miał znaczący wpływ na koszty produkcji objętych próbą producentów unijnych. Do 2023 r. ceny energii spadły.
- (268) W toku dochodzenia wykazano, że koszt głównych surowców znacznie wzrósł w 2022 r., co przyczyniło się do znacznego wzrostu jednostkowych cen sprzedaży, ponieważ przemysł Unii mógł przenieść te koszty na klientów. Z kolei, kiedy w 2023 r. koszty surowców nadal rosły, jednostkowa cena sprzedaży spadła, ponieważ przemysł Unii nie był w stanie przenieść tych dodatkowych kosztów na klientów. W OD, kiedy koszty surowców spadły w porównaniu z kosztami obserwowanymi w latach 2023 i 2022, ceny rynkowe w Unii spadły jeszcze bardziej, ponieważ przemysł Unii nie był w stanie utrzymać ani podnieść swoich cen ze względu na presję cenową wywieraną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (269) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń RWPZ-TSAIP argumentował, że szkoda poniesiona przez przemysł Unii była spowodowana przede wszystkim szczególnym wzrostem kosztów energii, surowców i transportu, a nie przywozem towarów po cenach dumpingowych. W tym względzie stwierdził on, że koszty produkcji producentów unijnych znacznie wzrosły między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem, odzwierciedlając gwałtowny wzrost cen energii w następstwie kryzysu energetycznego. W uwagach odniesiono się ponadto do publicznych oświadczeń producentów unijnych, w których wskazano, że koszty operacyjne, w tym koszty energii elektrycznej i innych nakładów energii, znacznie wzrosły, co doprowadziło do wzrostu cen i trudności finansowych niektórych producentów. Według RWPZ-TSAIP zmiany te wykazały, że pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu Unii wynikało głównie ze wzrostu kosztów energii i nakładów, a nie z przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.

- (270) Komisja odrzuciła ten argument. W warunkach uczciwej konkurencji taki wzrost kosztów byłby zazwyczaj odzwierciedlony w wyższych cenach sprzedaży. Dochodzenie wykazało jednak, że przemysł Unii nie był w stanie w pełni przenieść tego wzrostu kosztów na swoich klientów ze względu na znaczną presję cenową wywieraną przez przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, jak wyjaśniono w motywach 201–205. W związku z tym, chociaż wyższe koszty energii elektrycznej i surowców mogły przyczynić się do wzrostu kosztów produkcji producentów unijnych, nie osłabiają one rzeczywistego i istotnego związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Obecność dużych wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych raczej spotęgowała negatywne skutki rosnących kosztów i uniemożliwiła przemysłowi Unii przywrócenie trwałej rentowności.
- (271) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że zmiana cen energii oraz kosztów surowców nie przyczyniła się do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.2.4. Wielkość produkcji przemysłu Unii na użytek własny i przedsiębiorstw powiązanych

- (272) Sprzedaż zarówno na wolnym rynku, jak i na rynku sprzedaży wewnętrznej wykazywała w okresie badanym podobną tendencję, przy czym sprzedaż wewnętrzna wykazywała wolniejszy spadek. W związku z tym sprzedaży wewnętrznej nie można uznać za czynnik podważający związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a jego wpływem na przemysł Unii.

5.2.5. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (273) W 2023 r. i w OD nastąpiło ogólne pogorszenie sytuacji finansowej przemysłu Unii. Te negatywne okoliczności zbiegły się w czasie ze wzrostem udziału w rynku przywozu GFR z państw, których dotyczy postępowanie, dokonywanego po cenach dumpingowych, podcinających i tłumiących ceny oraz koszty przemysłu Unii.
- (274) Przeanalizowano także inne czynniki, które mogły wyrządzić szkodę przemysłowi Unii. W tym względzie Komisja ustaliła, że przywóz z innych państw trzecich, wynik wywozu przemysłu Unii, wzrost cen energii oraz rozwój rynku sprzedaży wewnętrznej nie przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (275) Ponadto udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem z państw, których dotyczy postępowanie, przekracza poziom *de minimis*, wywóz z obu państw uznaje się za przywóz towarów po cenach dumpingowych, przywóz z tych państw podcina ceny przemysłu Unii oraz stwierdzono tłumienie cen. Elementy te wskazują, że nawet w przypadku braku innego przywozu, po cenach dumpingowych lub nie, przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii.
- (276) Po wszczęciu postępowania Stowarzyszenie Niezależnych Tkaczy Włókien Szklanych UE oraz sekretariat RWPZ-TSAIP stwierdziły, że domniemana szkoda wyrządzona przemysłowi Unii nie została spowodowana przywozem z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii. Te zainteresowane strony wyjaśniły, że udział w rynku przywozu z tych państw był stosunkowo niewielki i stabilny w porównaniu z udziałem w rynku przemysłu Unii, i argumentowały, że inne czynniki, takie jak wzrost wywozu i inwestycji przemysłu Unii, odegrały rolę w pogorszeniu ich wyników. Ponadto wskazały, że przywóz z Chin, uznany przez skarżącego za główne źródło szkody dla przemysłu Unii, należy uznać za naruszający związek przyczynowy między domniemaną szkodą a przywozem z państw, których dotyczy postępowanie.
- (277) Ustalenia dochodzenia wykazały, że przywóz z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii miał negatywny wpływ na przemysł Unii z racji podcinania cen, zwiększania udziału w rynku oraz wpływu na ogólne wyniki, sytuację finansową i poziom zatrudnienia. Stowarzyszenie nie zajęło się kwestią znacznego tłumienia i zaniżania cen spowodowanego tym przywozem, który konsekwentnie trafia na rynek unijny po znacznie niższych cenach niż ceny producentów unijnych. Argument, że za szkodę odpowiadają wyłącznie inne czynniki, takie jak przywóz z Chin lub inwestycje przemysłu Unii i zwiększony wywóz, nie jest prawidłowy. Argument ten nie jest poparty dowodami i nie jest w stanie osłabić rzeczywistego i istotnego związku przyczynowego między przywozem z państw, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą spowodowaną przez ten przywóz. W związku z tym argument Stowarzyszenia Niezależnych Tkaczy Włókien Szklanych UE odrzucono.

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (278) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

6.1. Margines szkody

- (279) Szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć zysk docelowy dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i 2d rozporządzenia podstawowego.
- (280) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państw objętych dochodzeniem, poziom rentowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (281) Jeżeli chodzi o poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, nie było możliwe ustalenie marży zysku na podstawie żadnego z lat poprzedzających wzrost przywozu z tych państw. Ponadto stwierdzono, że w 2022 r. obserwowano znaczny wpływ ożywienia gospodarczego po pandemii COVID-19 i – jak się wydaje – rok ten nie jest właściwy do ustalenia zysku docelowego. W związku z tym Komisja przeanalizowała zysk osiągnięty przez objętych próbą producentów unijnych w dłuższym okresie. W tym względzie Komisja uznała, że rok 2016 był odpowiedni, ponieważ był to ostatni rok, w którym przemysł Unii działał w normalnych warunkach rynkowych i osiągnął zysk w wysokości 12,28 %.
- (282) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń RWPZ-TSAIP argumentował, że wykorzystanie przez Komisję poziomów rentowności z 2016 r. jako wartości odniesienia do ustalenia zysku docelowego nie było wystarczająco uzasadnione. W szczególności twierdził on, że ustalenie to nie zawierało szczegółowego wyjaśnienia wykazującego, że rok 2016 odzwierciedlał normalne i niezakłócone warunki rynkowe. Według RWPZ-TSAIP Komisja nie oceniła, czy na ten rok miały wpływ czynniki cykliczne lub strukturalne niezwiązane z przywozem towarów po cenach dumpingowych, ani nie wyjaśniła, dlaczego nie uwzględniono alternatywnych lat odniesienia lub średniej wieloletniej. RWPZ-TSAIP argumentował zatem, że oparcie się na jednym roku historycznym bez oceny porównawczej innych potencjalnych okresów odniesienia może prowadzić do niewiarygodnego oszacowania trwałej rentowności i może nie spełniać wymogu obiektywnej oceny opartej na zebranych dowodach.
- (283) Komisja odrzuciła te argumenty. Jak wyjaśniono w motywie 281, dochodzenie wykazało, że nie było możliwe ustalenie odpowiedniego poziomu odniesienia dotyczącego zysku na podstawie lat poprzedzających wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych. Komisja uznała zatem za właściwe zastosowanie poziomu rentowności wynoszącego 12,28 % osiągniętego przez przemysł Unii w 2016 r. Chociaż przywóz towarów po cenach dumpingowych był obecny na rynku unijnym w tym roku, przemysł Unii nadal osiągał dobre wyniki, a poziom rentowności osiągnięty w 2016 r. odzwierciedlał poziom zysku, który przemysł Unii mógł racjonalnie osiągnąć w normalnych warunkach rynkowych. W tym względzie Komisja przypomniała, że celem zysku docelowego jest przybliżenie poziomu rentowności, jaki przemysł Unii mógłby osiągnąć w przypadku braku dumpingu wyrządzającego szkodę. Nie jest zatem konieczne, aby rok odniesienia był całkowicie wolny od przywozu towarów po cenach dumpingowych, pod warunkiem że wyniki przemysłu Unii w tym roku odzwierciedlają zrównoważone warunki funkcjonowania. W związku z tym Komisja stwierdziła, że poziom rentowności osiągnięty w 2016 r. stanowił rozsądny i odpowiedni punkt odniesienia do ustalenia zysku docelowego, i odrzuciła argumenty podniesione przez zainteresowaną stronę, które miały ponadto charakter ogólny i nie przewidywały konkretnej metody obliczania lepszej alternatywy w odniesieniu do zastosowanego zysku docelowego.

- (284) Przemysł Unii dostarczył dowody, że jego poziom inwestycji, badań i rozwoju oraz innowacji w okresie badanym byłby wyższy w normalnych warunkach konkurencji. Komisja zweryfikowała te informacje podczas zdalnych kontroli krzyżowych, sprawdzając wewnętrzną dokumentację księgową przedsiębiorstwa dotyczącą planów inwestycyjnych, decyzji zarządczych i sprawozdań finansowych. Argumenty przemysłu Unii uznano za uzasadnione. Aby odzwierciedlić to w zysku docelowym, Komisja obliczyła różnicę między wydatkami na inwestycje, badania i rozwój oraz innowacje w normalnych warunkach konkurencji, przedstawionymi przez przemysł Unii i zweryfikowanymi przez Komisję, a faktycznymi wydatkami na te cele w okresie badanym. Na podstawie zweryfikowanych informacji dotyczących inwestycji, których nie można było zrealizować w okresie badanym, docelowe marże zysku zwiększono o maksymalnie 5,27 % w zależności od producentów objętych próbą.
- (285) W związku z tym zysk docelowy ustalony w niniejszym dochodzeniu zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego wynosił 13,25–17,55 %, w zależności od sytuacji stwierdzonej w każdym z przedsiębiorstw objętych próbą.
- (286) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu Unii, stosując odpowiednią docelową marżę zysku do kosztu produkcji ponoszonego przez objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (287) Na koniec, zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, które to koszty przemysł Unii poniesie w okresie stosowania środka. Na podstawie przedstawionych informacji, popartych narzędziami sprawozdawczymi i prognozami przedsiębiorstw, Komisja ustaliła, że w OD nie wystąpiły dodatkowe koszty przestrzegania takich konwencji.
- (288) Komisja ustaliła następnie poziom szkody poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętego próbą współpracujących producentów eksportujących z państw, których dotyczy postępowanie, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako odsetek średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (289) Poziom usuwający szkodę dla „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie” obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw (motywy 79 i 179).

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)
Bahrajn	CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8	97,4
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Bahrajnu	11,8	97,4
Egipt	Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	11,0	105,4
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Egiptu	11,0	105,4
Tajlandia	Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd.	25,4	116,1
	Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd.	15,3	108,3
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajlandii	25,4	116,1

6.2. Wnioski dotyczące poziomu środków

(290) W wyniku powyższej oceny wysokości ostatecznego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Bahrajn	CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Bahrajnu	11,8
Egipt	Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	11,0
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Egiptu	11,0
Tajlandia	Asia Composite Materials Co., Ltd.	25,4
	Wanda New Material Co., Ltd.	15,3
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajlandii	25,4

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu Unii

- (291) W toku dochodzenia ustalono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, w OD. Jak wyjaśniono w motywie 212, w ODP dwóch producentów unijnych zaprzestało produkcji GFR ze względu na niekorzystne warunki rynkowe.
- (292) Wprowadzenie środków umożliwiłoby przemysłowi Unii utrzymanie lub odzyskanie udziału w rynku, zwiększenie produkcji i wykorzystania mocy produkcyjnych, podniesienie cen w celu pokrycia kosztów produkcji i osiągnięcie poziomu rentowności, którego można by oczekiwać w normalnych warunkach konkurencji. Dopiero wtedy przemysł Unii mógłby ustabilizować swoją sytuację, co pozwoliłoby w przyszłości na dokonywanie inwestycji.
- (293) Brak wprowadzenia środków prawdopodobnie doprowadziłby do dalszej utraty udziału w rynku i pogorszenia rentowności, której wskaźniki przyjęły wartość ujemną w 2023 r. i w OD. Mogłoby to doprowadzić do kolejnych zamknięć zakładów produkcyjnych i zwolnień pracowników, co zagrażałoby rentowności przemysłu Unii.
- (294) W związku z tym Komisja stwierdziła, że wprowadzenie środków antydumpingowych na przywóz GFR pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, będzie leżało w interesie przemysłu Unii.

7.2. Interes użytkowników i stowarzyszeń użytkowników

- (295) W trakcie dochodzenia zgłosiło się dziesięciu użytkowników, którzy udzielili niepełnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przekazanie brakujących informacji. Strony ich jednak nie przekazały. W związku z tym Komisja oparła swoją ocenę na ograniczonych informacjach dostępnych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz na uwagach przedstawionych oddzielnie przez zainteresowane strony.
- (296) Użytkownicy Rivierasca SpA (IT) i ATP s.r.l (IT) wyrazili poparcie dla wprowadzenia środków, ponieważ podkreślili znaczenie włókna szklanego jako kluczowego surowca w ich produktach oraz konieczność niezawodnej produkcji GFR w celu utrzymania integralności mechanicznej i dostępności ich laminatów, które mają zasadnicze znaczenie dla zastosowań końcowych.

- (297) Stowarzyszenie użytkowników Tech-Fab Europe, które obejmuje trzech producentów unijnych, z których jeden jest skarżącym, wyraziło poparcie dla wprowadzenia środków. Stowarzyszenie Tech-Fab Europe twierdziło, że unijni producenci tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych (OMF) stoją w obliczu presji konkurencyjnej ze strony przywozu z państw sąsiadujących, które kupują GFR (ich surowiec) z Chin i Egiptu, bez ceł antydumpingowych ani wyrównawczych, wykorzystując chińską technologię i wywożą OMF do Unii po niższych cenach. Stowarzyszenie Tech-Fab Europe wyraziło również zaniepokojenie w związku z wygaśnięciem środków antydumpingowych i wyrównawczych dotyczących przywozu GFF z Chin i Egiptu, w przypadku których zwróciło się o dokonanie przeglądów, a także wezwało Komisję do wprowadzenia środków ochronnych. Jak stwierdzono, środki te mają kluczowe znaczenie dla rozwiązania problemu nadwyżki mocy produkcyjnych Chin i Egiptu, przeciwdziałania ryzyku obchodzenia środków oraz utrzymania zrównoważonego łańcucha dostaw w celu skutecznej ochrony unijnego łańcucha wartości włókien szklanych.
- (298) Przedsiębiorstwo Kelteks wyraziło obawy dotyczące potencjalnego wpływu środków antydumpingowych na przywóz GFR z państw, których dotyczy postępowanie. Przedsiębiorstwo Kelteks podkreśliło, że jego produkcja opiera się na dostępie do surowców po konkurencyjnych cenach, co czasami wymaga przywozu określonych materiałów z włókna szklanego, które nie są dostępne w odpowiednich specyfikacjach lub ilościach od producentów unijnych. Ostrzegło ono, że nałożenie ceł antydumpingowych bez starannego dostosowania mogłoby zakłócić łańcuchy dostaw, zwiększyć koszty nakładów i osłabić konkurencyjność przetwórców z siedzibą w Unii, takich jak to przedsiębiorstwo.
- (299) Użytkownicy Tolnatek Fonalfeldolgozo es Müszakiszovet-gyártó Bt. („Tolnatek”) i Dr Günther Kast GmbH & Co. („Dr Günther”), którzy wchodzi w skład grupy KAST, a także Proxim Plewka I Wspólnicy sp. k. stwierdzili, że producenci unijni nie zwiększyli swoich mocy produkcyjnych w zakresie zaopatrywania rynku unijnego w GFR, w szczególności niedoprzędzy bezpośrednie, aby odpowiednio zaspokoić potrzeby użytkowników, mimo że byli oni chronieni obowiązującymi środkami antydumpingowymi i wyrównawczymi. Zauważyli również, że niektóre niedoprzędzy, np. niedoprzędzy o niskiej gęstości liniowej, nie były aktywnie promowane ani sprzedawane przez unijnych producentów, a niektóre niedoprzędzy producentów unijnych nie spełniały specyfikacji technicznych wymaganych przez użytkowników, co sprawia, że użytkownicy są w wyjątkowo dużym stopniu uzależnieni od dostępności takich konkretnych produktów z alternatywnych źródeł. Ponadto użytkownicy odczuli negatywne skutki coraz bardziej skoncentrowanego oligopolu kilku producentów unijnych, przez co pojawiło się dodatkowe ryzyko zmniejszenia dostępności niedoprzędów o niskiej gęstości liniowej. Użytkownicy ci (producenci tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych (OMF)) również potwierdzili obawy dotyczące konkurencji ze strony państw sąsiadujących, takich jak Mołdawia, Serbia, Kosowo i Macedonia Północna. Producenci w tych państwach mogą swobodnie nabywać tanie surowce (GFR), często po cenach dumpingowych, co umożliwia im wytwarzanie OMF po znacznie niższych cenach, z którymi użytkownicy (producenci OMF) nie mogą konkurować.
- (300) 7 maja 2025 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstwa Proxim Plewka I Wspólnicy sp.k., które wyraziło sprzeciw wobec ewentualnego nałożenia ceł antydumpingowych na przywóz z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii. Podczas posiedzenia wyjaśniającego, jak również w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, poruszyło ono kwestię obaw podobnych do obaw zgłoszonych przez przedsiębiorstwa Tolnatek i Dr Günther.
- (301) 8 maja 2025 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstwa HELM. W swojej prezentacji twierdziło ono, że nie ma związku przyczynowego między przywozem GFR z państw, których dotyczy postępowanie, a sytuacją przemysłu Unii. Twierdziło ono również, że cła antydumpingowe zaszkodziłyby interesowi Unii, powodując kryzys dostaw, ponieważ znaczna liczba produktów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie, nie była produkowana w Unii.
- (302) 11 września 2025 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstw Tolnatek i Dr Günther, podczas którego powtórzyły one swoje stanowisko w odniesieniu do dochodzenia i podkreśliły zdecydowany sprzeciw wobec wprowadzenia środków przeciwko przywozowi z państw, których dotyczy postępowanie.
- (303) 16 października 2025 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem przedsiębiorstwa Lamilux, które wyraziło sprzeciw wobec ewentualnego nałożenia ceł antydumpingowych na przywóz GFR pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie. Podczas posiedzenia wyjaśniającego, jak również w późniejszych pisemnych odpowiedziach na pytania Komisji, przedsiębiorstwo Lamilux poruszyło kwestię obaw podobnych do obaw zgłoszonych przez przedsiębiorstwa Tolnatek, Dr Günther i HELM.

- (304) W toku dochodzenia ustalono, że zarzut, jakoby producenci unijni nie zwiększyli swoich mocy produkcyjnych w zakresie zaopatrywania rynku unijnego w GFR, był nieuzasadniony. Przemysł Unii dokonał znacznych inwestycji pomimo trudnych warunków rynkowych i dysponuje wolnymi mocami produkcyjnymi. Dalszy rozwój zdolności produkcyjnych wymaga jednak długoterminowych zobowiązań kapitałowych, które można podejmować w warunkach utrzymywania równych warunków działania, kiedy konkurencyjni producenci mogą przewidywać godziwy zwrot z inwestycji. Przemysł Unii borykał się również z nieuczciwym przywozem i trudnymi warunkami rynkowymi.
- (305) Komisja nie zgodziła się ponadto z argumentami, że producenci unijni nie produkują niektórych konkretnych rodzajów GFR, nie mają wystarczających mocy produkcyjnych, aby je dostarczać lub że niektóre wymogi techniczne nie są spełnione. W szczególności w toku dochodzenia potwierdzono, że kilku producentów unijnych dysponuje technologią i mocami produkcyjnymi umożliwiającymi produkcję niedoprzędów bezpośrednich o niskiej gęstości liniowej oraz że przemysł Unii dysponuje wolnymi mocami produkcyjnymi, które można by przeznaczyć na dodatkową produkcję. Dwóch z trzech objętych próbą producentów unijnych produkuje niedoprzędy zmontowane, a wizyty weryfikacyjne potwierdziły, że przemysł Unii jest w stanie produkować niedoprzędy do natrysku o odpowiedniej gęstości liniowej (nawijanie włókien), niedoprzędy do natrysku o gęstości liniowej 2 400 (metoda natryskowa), oraz niedoprzędy tkane o gramaturze 600 g/m². Różne rodzaje GFR mogą mieć odrębne specyfikacje techniczne i nie są w pełni zamienne dla wszystkich zastosowań, mają jednak te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne. Dochodzenie wykazało również, że przywóz niedoprzędów z państw, których dotyczy postępowanie, jest sprzedawany po cenach, które często są niższe od kosztów produkcji przemysłu Unii, co sprawia, że konkurowanie przy takich poziomach cen jest dla przemysłu Unii nieopłacalne z handlowego punktu widzenia. Ponadto ewentualne wprowadzenie środków antydumpingowych nie uniemożliwiłoby producentom eksportującym dalszego zaopatrywania rynku unijnego po cenach niedumpingowych, o czym świadczy stała obecność producentów już objętych środkami. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że przemysł Unii posiada zdolności technologiczne i zdolność do dostarczania rodzajów produktu objętego postępowaniem.
- (306) Przeanalizowano obawy dotyczące koncentracji rynku i środków dotyczących przywozu z innych państw. W tym względzie Komisja zauważyła, że ogólnie rzecz biorąc, organy regulacyjne dokładnie badają połączenia i przejęcia, aby zapobiec zachowaniom antykonkurencyjnym. Ponadto dochodzenie nie potwierdziło, że rynek unijny charakteryzuje się brakiem presji konkurencyjnej, ponieważ na rynku unijnym nadal obecne są znaczne wielkości przywozu z państw trzecich. Ewentualne wprowadzenie środków na przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, nie usunęłoby tych źródeł dostaw, ale wyeliminowałoby istotną szkodę dla przemysłu Unii. Na tej podstawie argumenty te zostały odrzucone.
- (307) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwo Lamilux stwierdziło, że nałożenie ceł antydumpingowych na przywóz GFR z Egiptu miałyby znaczący negatywny wpływ na jego działalność. W szczególności przedsiębiorstwo to twierdziło, że przemysł Unii nie oferował konkretnego rodzaju produktu wymaganego w procesie produkcji, a mianowicie mat z nici ciętych o gęstości liniowej 15 teksów, spełniających określone wymogi techniczne, w tym o szerokości do 3 400 mm. Według przedsiębiorstwa Lamilux specyfikacja ta stanowiła najważniejszy materiał GFR do produkcji materiałów kompozytowych tego przedsiębiorstwa, w związku z czym Lamilux było zmuszone do jego pozyskiwania od dostawców z Egiptu. Przedsiębiorstwo Lamilux stwierdziło ponadto, że nałożenie ceł znacznie zwiększyłoby jego koszty surowców, których to kosztów przedsiębiorstwo nie byłoby w stanie przenieść na swoich klientów ze względu na presję konkurencyjną ze strony przywożonych produktów rynku niższego szczebla. Na tej podstawie przedsiębiorstwo Lamilux zwróciło się o wyłączenie dotyczące konkretnego produktu w odniesieniu do mat z nici ciętych o gęstości liniowej wynoszącej 15 teksów, które to maty spełniają profil specyfikacji tego przedsiębiorstwa, i argumentowało przy tym, że producenci unijni nie produkują ani nie są w stanie produkować i dostarczać tego konkretnego rodzaju produktu.
- (308) Komisja odrzuciła ten argument. Dowody przedstawione przez przedsiębiorstwo Lamilux wykazały jedynie, że producenci unijni nie oferują obecnie specyfikacji dokładnie takiej jak wymagana, ale nie wynika z nich, iż przemysł Unii nie dysponuje zdolnościami technologicznymi do wytwarzania porównywalnych produktów o niskiej gęstości liniowej. W tym względzie w toku dochodzenia potwierdzono, że producenci unijni dysponują niezbędną technologią i dostępnymi mocami produkcyjnymi, które można przeznaczyć na wytwarzanie produktów o takich specyfikacjach, jeżeli uzasadniają to warunki rynkowe. Komisja uznała zatem, że wniosek dotyczył konkretnej specyfikacji handlowej wymaganej przez indywidualnego użytkownika, a nie odrębnego rodzaju produktu. W związku z tym wniosek o wyłączenie dotyczące konkretnego produktu został odrzucony.

- (309) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przedsiębiorstwa Saertex i Amiblu argumentowały, że wprowadzenie środków antydumpingowych na przywóz GFR z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii nie leżałoby w interesie Unii, ponieważ miałyby negatywny wpływ na sektory niższego szczebla w łańcuchu wartości materiałów kompozytowych. W szczególności przedsiębiorstwa te twierdziły, że unijni użytkownicy produktów z włókien szklanych polegają na przywożonych niedoprzędach w celu zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i konkurencyjnych cen oraz że przemysł Unii nie byłby w stanie zaspokoić popytu, gdyby przywóz podlegał cłom. Twierdziły one ponadto, że proponowane środki znacznie zwiększyłyby koszty surowców ponoszone przez producentów niższego szczebla działających na wysoce konkurencyjnych rynkach światowych, którzy nie byłoby w stanie przenieść tego wzrostu kosztów na klientów. Według tych stron wynikający z tego wzrost kosztów produkcji osłabiłby konkurencyjność producentów mających siedzibę w Unii, zachęciłby do przenoszenia produkcji poza Unię i umożliwiłby zagranicznym producentom kompozytowych produktów końcowych zdobycie udziału w rynku unijnym. Strony te stwierdziły również, że takie środki pogłębiłyby istniejącą presję kosztową, z jaką borykają się producenci unijni, co obejmuje wysokie ceny energii i inflację, oraz mogłyby negatywnie wpłynąć na zatrudnienie i decyzje inwestycyjne w sektorze niższego szczebla.
- (310) Komisja odrzuciła te argumenty. Dochodzenie wykazało, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wywierał znaczną presję cenową na przemysł Unii, powodując tym samym istotną szkodę. Komisja przypomniała, że celem środków antydumpingowych jest przywrócenie uczciwej konkurencji na rynku unijnym poprzez zrównoważenie szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Obawy wyrażone przez przedsiębiorstwa Saertex i Amiblu dotyczące potencjalnych niedoborów dostaw, strukturalnej koncentracji rynku i przenoszenia produkcji nie zostały poparte możliwymi do zweryfikowania dowodami. W szczególności w toku dochodzenia ustalono, że przemysł Unii zachowuje wolne moce produkcyjne i dysponuje zdolnościami technologicznymi umożliwiającymi dostarczanie odpowiednich rodzajów produktu. Ponadto środki antydumpingowe nie uniemożliwiają przywozu na rynek unijny, a jedynie zapewniają jego sprzedaż po uczciwych cenach. Komisja zauważyła również, że wzmocnienia z włókna szklanego zazwyczaj stanowią ograniczoną część ogólnych kosztów produkcji produktów kompozytowych niższego szczebla. W związku z tym, chociaż środki mogą mieć pewien wpływ na ceny nakładów, oczekuje się, że ogólny wpływ na dalszych użytkowników pozostanie ograniczony. W związku z tym Komisja stwierdziła, że argumenty przedstawione przez te strony nie przeważają nad potrzebą odniesienia się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii i nie zmieniają wniosku, że wprowadzenie środków leżałoby w interesie Unii.
- (311) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń RWPZ-TSAIP argumentował, że Komisja nie przedstawiła wystarczająco szczegółowego uzasadnienia w swojej ocenie interesu Unii. W szczególności twierdził on, że ustalenie to nie wyjaśnia wystarczająco jasno, w jaki sposób Komisja wyważyła interesy przemysłu Unii względem interesów importerów, dalszych użytkowników i innych podmiotów gospodarczych. Zdaniem tych stron w uzasadnieniu nie określono w wystarczającym stopniu ram analitycznych ani kryteriów gospodarczych wykorzystanych do oceny, czy potencjalne negatywne skutki dla sektorów niższego szczebla mogłyby przeważać nad korzyściami płynącymi z przywrócenia uczciwej konkurencji.
- (312) Komisja odrzuciła te argumenty. Komisja zauważyła, że użytkownicy nie udzielili pełnych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W rezultacie informacje, którymi dysponowała Komisja, były ograniczone. Dochodzenie objęło jednak analizę dostępnych informacji, w tym wynikających z pisemnych oświadczeń użytkowników i ich stowarzyszeń oraz z posiedzeń wyjaśniających z udziałem szeregu zainteresowanych stron. Komisja przeanalizowała zgłoszone obawy dotyczące dostępności dostaw, specyfikacji produktu, potencjalnego wzrostu cen i koncentracji rynku, jak opisano w motywach 304–305. Dochodzenie potwierdziło, że przemysł Unii dysponuje zdolnościami technologicznymi i wolnymi mocami produkcyjnymi umożliwiającymi dostarczanie odpowiednich rodzajów produktu oraz że wprowadzenie środków nie uniemożliwi dalszego zaopatrywania rynku unijnego przez przywóz po uczciwych cenach. Ponadto Komisja stwierdziła, że rynek unijny pozostaje otwarty na przywóz z wielu państw trzecich, a zatem nie będzie borykał się z niedoborem dostaw. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że potencjalne negatywne skutki dla dalszych użytkowników nie przewyższają wyraźnie korzyści płynących z przywrócenia uczciwej konkurencji dla przemysłu Unii oraz że nie ma przekonujących powodów przemawiających przeciwko wprowadzeniu środków.
- (313) Na podstawie informacji, którymi dysponuje Komisja, oraz wobec braku miarodajnych odpowiedzi ze strony użytkowników i importerów, nie było dowodów zaprzeczających wnioskowi, zgodnie z którym oczekuje się, że ewentualny negatywny wpływ środków na importerów niepowiązanych i użytkowników będzie ograniczony i nie przeważa wyraźnie nad pozytywnym wpływem środków na producentów unijnych.

7.3. Interes dostawców i związków zawodowych

- (314) Dostawcy przemysłu Unii Kerkosand spol. s r.o., Westlake Epoxy BV, Minerali Industriali SRL, Spolek pro chemickou a hutní výrobu, akciová společnost oraz stowarzyszenie dostawców European Lime Association wyrazili poparcie dla wprowadzenia środków. Podkreśliły znaczenie posiadania wszystkich kluczowych komponentów i materiałów występujących w tym łańcuchu wartości w Unii dla zapewnienia odporności w sektorach strategicznych. Ponadto utrzymanie tych zasobów na poziomie lokalnym wspierałoby łańcuch dostaw i poprawiłoby zdolność Unii do proponowania nowych pomysłów i zaspokajania potrzeb rynku.
- (315) Dostawcy LB Minerals s.r.o. i Chimica Organica Industriale Milanese S.p.A. również wyrazili poparcie dla wprowadzenia środków. W swoich uwagach podkreślili znaczenie produktów GFR jako kluczowego lekkiego surowca, który odpowiada na obecne wyzwania poprzez zastępowanie cięższych surowców lub dostarczanie innowacyjnych rozwiązań w różnych sektorach, takich jak transport, energetyka, budownictwo itp.
- (316) Związek zawodowy IndustriAll Europe reprezentujący m.in. pracowników w przemyśle GFR wyraził poparcie dla wprowadzenia środków antydumpingowych, wyrażając obawy, że bez zdecydowanych działań Unia może stanąć w obliczu zamknięcia zakładów, co podważy działania przemysłu i ambicje określone w akcie w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie w ramach planu przemysłowego Zielonego Ładu, co może zagrozić wysokiej jakości miejscom pracy w przemyśle GFR i sektorach niższego szczebla.
- (317) W związku z tym Komisja stwierdziła, że wprowadzenie środków antydumpingowych na przywóz GFR pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, będzie leżała w interesie dostawców i związków zawodowych.

7.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (318) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów, aby wyraźnie stwierdzić, że wprowadzenie ostatecznych środków antydumpingowych w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, nie leży w interesie Unii.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (319) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii, należy wprowadzić środki ostateczne, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (320) W odniesieniu do przywozu produktów pochodzących z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody określone w motywie 289 i marginesy dumpingu określone w motywie 290. Kwotę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (321) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Bahrajn	CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8
Bahrajn	Cały pozostały przywóz pochodzący z Bahrajnu	11,8
Egipt	Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	11,0
Egipt	Cały pozostały przywóz pochodzący z Egiptu	11,0
Tajlandia	Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd.	25,4
Tajlandia	Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd.	15,3
Tajlandia	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajlandii	25,4

- (322) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (323) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególnie gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do chwili przedstawienia takiej faktury przywóz powinien zostać objęty cłem antydumpingowym mającym zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie”.
- (324) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki celnej zgodnie z prawem celnym.
- (325) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach, o ile spełnione są odpowiednie warunki, można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.

9. REJESTRACJA

- (326) Jak wspomniano w motywie 3, Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (327) Z uwagi na fakt, że w niniejszym postępowaniu nie wprowadzono środków tymczasowych, warunki określone w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego dotyczące stosowania ostatecznego cła antydumpingowego z mocą wsteczną nie zostały spełnione.

10. PRZEPISY KOŃCOWE

- (328) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509⁽¹²⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (329) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz nici ciętych z włókien szklanych obecnie objętych kodami CN 7019 11 00, ex 7019 12 00 (kody TARIC 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26, 7019 12 00 39), 7019 14 00 i 7019 15 00 i pochodzących z Bahrajnu, Egiptu i Tajlandii.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następująca dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Bahrajn	CPIC Abahsain Fiberglass W.L.L.	11,8	89XI
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Bahrajnu	11,8	8999
Egipt	Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	11,0	88BA
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Egiptu	11,0	8999
Tajlandia	Asia Composite Materials (Thailand) Co., Ltd.	25,4	89XJ
	Wanda New Material (Thailand) Co., Ltd.	15,3	89XK
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Tajlandii	25,4	8999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość w danych jednostkach] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkový kod TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. Do czasu przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2025/890.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 kwietnia 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
